70

SANT JOAN LES FONTS

El Soroll

REVISTA SEMESTRAL
DESEMBRE 2019

ÍNDEX

— 2 —
Hola!

— 3 —
Des de la taula de l'alcaldessa

— 4 —
L'Ajuntament informa

— 9 —
Notícies del semestre

— 22 —
Rosa Rodà

— 24 —
III Premi Conte Fantàstic 2019

— 30 —
Els viatges d'en Quim

— 32 —
La biblioteca Francesc Caula

— 34 —
Maria Vidal

— 36 —
L'Escola Municipal de Belles Arts

— 38 —
El motí dels consums (I)

— 40 —
Víctor Díaz i Xavier Dilmé

— 42 —
Joan Font

— 44 —
La nova junta del CPS

— 46 —
El pregó de les festes de Sant Joan les Fonts

— 50 —
Records

Hola!

El nou equip de redacció d'*El Soroll* us saludem amb molta il·lusió i energia, amb l'objectiu de continuar la bona feina de números passats. Amb nous membres i incorporacions i amb molts dels companys i amics de sempre, que hi col·laboren desinteressadament per estima al nostre municipi. Prenem el testimoni del anterior equip dirigit per Josep Roca. I fem el relleu amb nous aires i noves idees, però amb els peus a terra, mantenint tot allò que es feia bé i alhora treballant per millorar i innovar constantment.

Com cada any, aquest nou exemplar de revista *El Soroll* ens apropa al Nadal, amb les il·lusions de grans i petits a punt per ser descobertes amb el nou any. Com sempre trobareu un resum de tot allò què ha passat al nostre municipi, amb nous articles i fotos de sempre, també recordant les notícies i esdeveniments que han passat aquests últims mesos als nuclis de Sant Joan les Fonts.

Bones festes i feliç Soroll!

SANT JOAN LES FONTS

El Soroll

70

Edició
Xavier Dilmé

Redacció
Jordi Altesa, Anna Escarpanter, Joaquim Ferrer, Mònica Font, Xavier Valeri i Glam Comunicació

Disseny
Glam Comunicació
— www.glam.cat

Dipòsit legal
GI-966-90

Impressió
Alzamora Gràfiques
—Tel. 972 40 04 64 - www.alzamora.es

Tiratge
1.700 exemplars

La redacció no es fa responsable de les opinions expressades en els articles signats.

Nota de la redacció: si algú no rep la revista puntualment en el seu domicili, si us plau, poseu-vos en contacte amb nosaltres al 972 20 00 52

Fotografia de la portada: xxxx
Autor: xxxx

Benvolguts veïns i veïnes de Sant Joan les Fonts.

Em plau saludar-vos per segona vegada des de la revista municipal *El Soroll de les Fonts*. L'entorn de les festes de Nadal sol ser un bon moment per fer balanç d'allà on som i cap a on volem anar, i aquesta revista ens ajuda a fer aquesta tasca com a poble.

Posem punt final a un any 2019 que serà recordat per canvis importants. El relleu a l'alcaldia del municipi, els canvis de presidència en algunes entitats, la creació de noves associacions... En aquest sentit, trobareu entrevistes als responsables d'una nova etapa al Club Poliesportiu Santjoanenc o de l'emissora municipal Ràdio Sant Joan.

Des de la primera salutació el mes de juny, he de reconèixer que han estat uns mesos molt intensos per al nostre país i, també, per a Sant Joan les Fonts. Les ganes que teníem com a govern municipal de tirar endavant accions i iniciatives ja donen els seus fruits en les diferents àrees i, properament, veurem com tiren endavant iniciatives que ens heu demanat reiteradament.

Precisament, deixeu fer-me un incís aquí: escoltar és una de les tasques que més ens hem proposat. Un dels nous projectes que hem posat en marxa, el 'Quedem a la Plaça?', ha trepitjat ja Sant Joan, la Canya i Begudà, i seguirà en ruta al llarg del 2020 a diferents punts. Ens acostem a vosaltres, sense barreres, per saber les vostres necessitats. Espero poder-vos-hi saludar personalment i atendre-us quan la trobada sigui a prop de casa vostra.

I en aquest espai esperem seguir-nos trobant. Amb ganes de saber com podem contribuir al vostre benestar. Seguirem treballant i sent proactius i ens tindreu sempre amb voluntat de sumar i construir.

Com veureu a les pàgines centrals d'aquest Soroll de les Fonts, hi hem col·locat la nostra felicitació de Nadal. Expressant la voluntat de mà estesa, hem volgut convidar a tots els regidors que formen part de l'Ajuntament i als treballadors i treballadores municipals a ser-hi presents. Tot un equip humà que, des de diferents àmbits, treballem amb el sol objectiu de millorar la vostra qualitat de vida.

Són dies de retrobaments i de gent que potser tornarà a Sant Joan les Fonts després de molt de temps treballant o estudiant fora. Ben tornats i tornades, doncs, si és el cas. Sigui com sigui, us desitjo unes molts bones festes i un venturós 2020!

L'AJUNTAMENT INFORMA

L'Ajuntament de Sant Joan les Fonts posa en funcionament dues iniciatives amb la voluntat d'acostar-se als ciutadans

Dur a terme accions que l'apropessin a la ciutadania. Aquesta era una de les premisses del nou equip de govern i no s'han fet esperar.

La primera és el "Quedem a la plaça". Darrere aquesta expressió tan col·loquial hi ha una iniciativa pionera al municipi que posa l'accent en les necessitats veïnals. Es tracta d'una trobada de caràcter mensual, oberta a tothom, en forma de berenar popular, que cada vegada té lloc en una plaça diferent d'un dels tres nuclis del municipi (Begudà, La Canya i Sant Joan). L'objectiu de la trobada no és cap altre que donar veu als veïns de la zona i escoltar les seves necessitats i inquietuds per després recollir-les i debatre-les i, finalment, solucionar-les al més aviat possible.

En aquesta línia, la regidora d'Atenció al Ciutadà, Anna Serra, va explicar que a través d'aquestes accions "es vol trencar la barrera entre l'Ajuntament i les persones". A part de la creació de dos nous punts d'atenció, a Begudà i a La Canya, d'aquesta manera l'Ajuntament s'acostarà als veïns més enllà de l'edifici de l'Ajuntament. Iniciatives com aquestes seguiran amb la creació d'un procés participatiu, del qual properament se'n donaran detalls.

Un nou canal de WhatsApp

La segona iniciativa implica apropar-se als ciutadans de manera virtual mitjançant la tecnologia al nostre abast. Es tracta d'un canal de WhatsApp que posa al servei dels ciutadans informació municipal per estar al dia de l'actualitat, rebre l'agenda mensual i avisos en situacions d'emergència. Només cal enviar un missatge al número 621 241 458 sol·licitant rebre informació i seguir les instruccions que s'hi indiquen.

621 241 458

S'estrena el "Quedem a la Plaça?", amb gran èxit de participació

La plaça de Cal Rei de Sant Joan va ser l'escenari del primer "Quedem a la plaça?", que es va celebrar el 12 de setembre i es va obrir als veïns dels carrers Sant Antoni, Santa Magdalena, Major de Santa Magdalena, Passatge Vivendes Sant Joan i Enric Granados. El balanç va ser molt positiu per part del consistori ja que hi van assistir una trentena de persones de totes les edats.

Entre els temes que es van tractar hi havia la circulació de vehicles per la zona, els aparcaments, l'estat dels arbres del riu o els problemes amb els propietaris dels gossos. Per a l'alcaldessa, Maria Vidal, la sensació del govern municipal havia estat "molt positiva", tant per les propostes rebudes com pel nombre d'assistents. "Vingui la gent que vingui, ho seguirem fent arreu del municipi perquè ens sembla una proposta molt interessant", va assegurar. El compromís, va assegurar Vidal, és fer "un retorn de totes les propostes, que la gent sigui conscient que els hem escoltat i hem actuat" en funció de les seves peticions.

Trobada a la Canya...

El 24 d'octubre va ser el torn de la plaça 1 d'octubre de la Canya, que va acollir a una dotzena de persones. En aquest cas, les peticions rebudes van tocar temes com les males olors provinents d'indústries d'Olot, les colònies de gats o els llums de Nadal. També es va parlar de la mateixa plaça, per a la qual es van demanar millores i més seguretat.

...i a Begudà

Unes 25 persones es van aplegar el 23 de novembre al prat de la urbanització d'Aiguanegra, a Begudà. Els assistents van traslladat a l'equip de govern peticions com ara la necessitat d'una senyalització de reforç a l'entrada de la urbanització que indiqui la velocitat màxima o bé reforços de seguretat en alguns trams de la carretera d'accés a la urbanització i a les zones infantils a Sant Cosme i Begudà.

Properament es programarà un nou 'Quedem a la plaça'. El lloc El lloc s'anunciarà ben aviat i se'n farà difusió a l'entorn de la zona emplaçada.

L'Ajuntament de Sant Joan les Fonts assumeix la gestió de l'escola municipal de Belles Arts per garantir-ne la continuïtat

El ple de l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts, celebrat el 17 de setembre, va acordar assumir la gestió directa de l'Escola de Belles Arts del municipi. La decisió és efectiva ja des d'aquest curs. Tal i com va afirmar l'alcaldessa, Maria Vidal, la voluntat de l'equip de govern és "evitar que aquesta escola desaparegui".

L'alcaldessa va explicar que "s'ha parlat amb el professorat que hi havia el curs passat i ens han comunicat que seguiran". Les diverses propostes curriculars presentades ja estan aprovades, tant per als cursos com per als monogràfics previstos aquest any.

Amb aquesta gestió directa, el consistori es compromet a oferir-hi suport administratiu amb les matriculacions així com també amb la difusió de les propostes per aquest nou curs.

L'Escola de Belles Arts de Sant Joan les Fonts és un centre de llarga trajectòria al municipi que ha passat per diferents models de gestió. Inicialment se n'ocupaven els mateixos professors; després va ser responsabilitat per part d'un Patronat i ara, finalment, la gestió anava a càrrec d'una associació cultural, que havia mostrat abans de l'estiu la seva voluntat de fer un relleu. L'objectiu de l'Equip de govern amb aquesta decisió és "garantir la continuïtat" de l'Escola de Belles Arts com un dels puntals de les activitats educatives i culturals que es fan a Sant Joan les Fonts durant tot l'any. La proposta s'ha aprovat amb el vot a favor de Junts per Catalunya Sant Joan les Fonts i el vot en contra de Sant Joan Plural.

L'Ajuntament incrementa els habitatges de lloguer

L'Ajuntament de Sant Joan Les Fonts és propietari de 48 habitatges destinats a lloguer protegit (HPO), ubicats als antics habitatges de la Torraspapel, que actualment es troben tots ocupats. És oberta, però, una llista d'espera, ordenada per puntuació, dels interessats que acompleixin els requisits exigits per accedir-hi.

Davant d'aquesta situació i en coherència amb el programa electoral presentat en el seu moment per l'actual equip de govern, s'ha estat treballant per donar sortida a la demanda social d'aquest tipus d'habitatges que prioritzen l'emancipació dels joves del municipi.

Com a resultat d'aquesta feina, l'Ajuntament ha signat un conveni amb l'Agència de l'Habitatge de Catalunya per gestionar quatre dels habitatges de l'antiga caserna. Es preveu que abans de finalitzar l'any, i atenent a les característiques dels habitatges, d'una i dues habitacions, s'hagin adjudicat a joves i famílies de fins a quatre membres.

Si esteu interessats en accedir als habitatges (HPO) disponibles, dirigiu-vos a les dependències de l'Ajuntament fins al 31 de desembre de 2019 i sereu informats de les condicions i de la documentació necessària.

La nova Agenda Mensual redueix un 75% el consum de paper

L'Agenda Mensual de Sant Joan les Fonts va estrenar el mes de setembre un nou format amb diverses novetats. D'entrada està pensada per ser consultada en entorns digitals i anirà incorporant enllaços a activitats concretes o bé, per exemple, una via ràpida per inscriure's al canal de WhatsApp municipal. Aquesta voluntat entronca amb una reducció de les impressions en un 75%.

L'agenda es pot obtenir a l'Ajuntament o als comerços que en facin la petició al consistori. A més, el nombre d'exemplars anuals s'ha reduït dels 11 als 10, i s'agrupa així tot l'estiu i les activitats entorn al Nadal. A banda de fer menys impressions, el nou paper que es fa servir és reciclat.

El disseny combina dues cares: una que fa de portada i recull d'informació municipal, i l'altra, que incorpora l'agenda d'activitats del mes en qüestió. Cada mes, un color diferent fa de fil conductor. El nou material, creat per l'equip de comunicació del consistori, aposta per un format innovador que s'anirà adaptant en funció de les peticions dels veïns en properes edicions.

Un ple marcat pel seny i l'estalvi econòmic

Dilluns 11 de novembre va tenir lloc una nova sessió plenària de caràcter extraordinari en la que s'ha aprovat de manera definitiva l'Ordenança Fiscal reguladora de la taxa per al servei de distribució i subministrament d'aigua potable municipal, amb l'abstenció del grup municipal a l'oposició.

El darrer punt del ple feia referència a la proposta de modificació de les Ordenances Fiscals reguladores dels tributs municipals per a l'exercici 2020. A grans trets, aquesta modificació no suposa un augment de la pressió fiscal, tal com ho demostra el fet que no hi haurà un increment de la taxa d'escombraries essent vigents les tarifes aprovades per l'exercici 2019, sinó una adequació de la tarifació en matèria de medi ambient per a les activitats que es donin d'alta, les que es traslladin de local o aquelles que hagin sofert canvis substancials en l'àmbit ambiental i requereixin d'una nova llicència. Finalment, en matèria de salut pública, només s'apujaran en els casos d'activitats que es desenvolupen en determinats sectors, com el carni o el farmacèutic, segons proposta del Consell Comarcal de la Garrotxa. Aquest punt es va aprovar amb els vots a favor de Junts-XCat i els vots en contra del grup a la oposició Sant Joan Plural.

La convocatòria del PUOSC

Fora de l'ordre del dia i en resposta a una sol·licitud presentada pel grup municipal a l'oposició, Maria Vidal va comunicar que finalment l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts no es presentarà a la convocatòria del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya (PUOSC) promogut per la Generalitat per al període 2020-2024. Aquesta decisió ve motivada pels tres punts següents que va exposar en el ple:

– No tenir garantida l'ajuda màxima que comprèn el 80% de la subvenció i que permetria assumir un cofinançament relaxat.
– L'assumpció de pagaments significatius provinents d'acords presos per l'anterior equip de govern.
– La coherència amb el compromís electoral impulsa a l'equip de govern a destinar els esforços econòmics envers el benestar del dia a dia de les persones, treballant en els detalls que revertiran en un augment de la seva qualitat de vida, en la millora dels equipaments existents i en propostes orientades a minimitzar els impactes ambientals, com ara l'adaptació de l'enllumenat públic, però no es contempla la possibilitat de grans inversions que podrien comprometre l'actual estabilitat econòmica municipal.

EL CARTIPÀS

L'EQUIP DE GOVERN A L'AJUNTAMENT DE SANT JOAN LES FONTS (2019-2023)

Maria Vidal
Alcaldessa
mvidal@santjoanlesfonts.cat

Cultura i Turisme | Habitatge | Patrimoni Cultural i Natural | Medi Ambient | Joventut

Anna Serra
1a tinent d'alcaldessa
aserra@santjoanlesfonts.cat

Promoció Municipal | Benestar Social i Atenció Ciutadana | Ensenyament i Atenció a la Infància | Participació Ciutadana

Carles Grèbol
2n tinent d'alcaldessa i delegat d'alcaldia de la Canya
cgrebol@santjoanlesfonts.cat

Governació | Hisenda | Recursos Humans | Associacions, Entitats i Col·lectius

Josep Molas
3r tinent d'alcaldessa i delegat d'alcaldia de Begudà
jmolas@santjoanlesfonts.cat

Urbanisme | Ocupació i Empresa | Serveis i Espais Públics | Brigada | Neteja i Jardineria

Xavier Dilmé
Regidor
xdilme@santjoanlesfonts.cat

Noves Tecnologies i Innovació | Sanitat i Salut Pública | Comunicació i Imatge Corporativa

Vanessa Torrent
Regidora
jmolas@santjoanlesfonts.cat

Festes i Tradicions | Esports i Lleure

MEMBRES A L'OPOSICIÓ (Sant Joan Plural)

Isabel Rigat i Aulí
Portaveu
irigat@santjoanlesfonts.cat

Joan Timonet
Regidor
jtimonet@santjoanlesfonts.cat

Isabel Teixidor
Regidora
iteixidor@santjoanlesfonts.cat

Gerard Serrat
Regidor
gserrat@santjoanlesfonts.cat

Maria Carme Plana
Regidora
cplana@santjoanlesfonts.cat

Naixements, matrimonis i defuncions

NAIXEMENTS

Ivette Agramunt Peris	12/06/2019
Greta Gutiérrez Gómez	16/08/2019
Maia Grabulosa Fonolla	15/08/2019
Arnau Coromina Molas	25/08/2019
Dalia Rochdi Chaoui	04/09/2019
Omar Boumar Zizaoui	18/09/2019
Martina Comamala Alves	19/09/2019
Ona Planella València	26/09/2019
Laia Vila González	10/10/2019
Thais Diaz Sisternes	18/10/2019
Clàudia Figueras Vallmajó	21/11/2019
Ona Sacrest Torrecilla	24/11/2019
Ona Barneda Picart	25/11/2019

MATRIMONIS

Juan Llongarriu Sarbosa **Karen E. Alvarado Vasquez**	06/07/2019
Ivan López Matas **Rocío Fajardo Amaya**	06/07/2019
Anastasio Gómez Sánchez **Maria del Mar Díaz del Pozo**	12/07/2019
Roger Gutiérrez Palasí **Alba Gómez Ramos**	18/07/2019
Jordi Figueras Roldán **Laura Vallmajó Micaló**	02/09/2019
Ricard Suriñach Sala **Vanessa Pacheco Agustí**	05/09/2019
Anna Fàbrega Sagrera **Wilma Herrera Muñoz**	16/09/2019
Eduard Casals Danés **Carolina Reyes Ansino**	25/10/2019
Mohamed Kjarbach **Chaimae Chaoui El Asry**	25/10/2019
Ayoub Kheireddine **Hind El Hammach**	30/10/2019

DEFUNCIONS

Juliol
Casimiro Fageda Vila, Carmen Rius Guix

Agost
Aurora Ferrarons Rosell, François Sala.

Setembre
Maria Auguet Roca, Julio Reixach Plujà.

Octubre
Angelina Bosch Reixach, Claudio Casagran Soles.

Novembre
Maria Teresa Faig Solà, Àngel Puigdemont Casacuberta, Pepita Tarrés Collell, Joan Pujol Anglada

Desembre
Dolors Punset Roca
Joan Guardiola Solés

TELÈFONS I FORMACIÓ PER A EMERGÈNCIES

Bombers
112
Mossos
112
Emergències mèdiques
061

Àrea Bàsica de Salut
Sant Joan les Fonts
972 29 08 36

La Canya
972 29 20 89

Desfibril·lador de Sant Joan les Fonts
Plaça Major

Davant una aturada cardíaca, cal trucar al 112, utilitzar els desfibril·lador i esperar els serveis d'emergència

Desfibril·lador de la Canya
Entrada de l'Associació Esportiva La Canya

Ajuntament de Sant Joan les Fonts
972 29 00 52

NOTÍCIES DEL SEMESTRE

Festa de fi de curs de l'escola Castanyer

Divendres 14 de juny es va celebrar a les instal·lacions de l'escola Castanyer la festa de fi de curs que va aplegar més de 450 persones entre alumnat, professorat i familiars. Van treure a ballar la Salamandra, els alumnes de 6è varen fer un ball, es va fer el comiat de la professora Rosa Rodà, que enguany s'ha jubilat i, tot seguit, els nens i nenes s'ho varen passar d'allò més bé amb els jocs inflables i la festa de l'escuma.

Per cloure la festivitat, al Centre Sociocultural va tenir lloc el comiat dels alumnes de 6è de primària.

Es constitueix l'Ajuntament amb la primera alcaldessa en la història del municipi, Maria Vidal

Els nous regidors de l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts van prendre possessió del càrrec dissabte 15 de juny a les 12 del migdia a la Sala de Plens del consistori. També va tenir lloc el ple de constitució del nou Ajuntament sorgit de les eleccions municipals del 26 de maig.

La sessió va comptar amb la presència dels sis regidors de JuntsxCat escollits per la ciutadania: Maria Vidal, Anna Serra, Carles Grèbol, Josep Molas, Xavier Dilmé i Vanessa Torrent; així com també els cinc regidors de Sant Joan Plural: Isabel Rigat, Joan Timonet, Isabel Teixidor, Gerard Serrat i Maria Carme Plana.

L'acte es va iniciar amb la constitució de la Mesa d'Edat, integrada pel regidor més gran i el més jove de la corporació, juntament amb el secretari municipal, Alfons González, que van ser els encarregats de comprovar les credencials presentades i les acreditacions de les persones electes.

Tot seguit, es va dur a terme la Constitució de la Corporació Municipal, en la qual les regidores i regidors electes van prendre possessió del càrrec. Un cop promès el càrrec, es va escollir l'alcaldessa de Sant Joan les Fonts, Maria Vidal, després d'assolir la majoria absoluta a les eleccions per poder governar el municipi. Vidal és la primera alcaldessa en la història del municipi de Sant Joan les Fonts

Una Festa Major molt lluïda

La Nit de les Dones d'Aigua, el Piromusical, l'Orquestra Maravella i el dinar de Tornaboda van acollir més de 3.000 espectadors i van esdevenir els plats forts de la celebració

Sant Joan les Fonts va celebrar amb èxit la seva Festa Major durant el pont de Sant Joan. Els actes es van iniciar divendres 21 de juny, quan es va donar el tret de sortida amb el pregó a càrrec de la secció de bàsquet del C.P.S., al que va seguir un concert d'havaneres i un botifarrada popular a la plaça Major.

L'endemà dissabte es van representar l'obra *Animals de Companyia* amb el grup Una Càpsula de Teatre, al Castell de Juvinyà, i tot seguit el concert de rock a la pista poliesportiva amb Silverflame, Pèrdues i Dj Doctor Infierno.

Diumenge al matí es van dur a terme la tradicional Trobada de cotxes antics i clàssics, que enguany arribava a la setena edició. A la tarda, un equip de corredors voluntaris van dur la Flama del Canigó des de Bianya fins als Jardins de Can Lics de Sant Joan les Fonts, on va tenir lloc el berenar popular i la lectura de la llegenda a càrrec d'Imma del Destí. A continuació, Jaume Espadalé va presentar el seu llibre *La màgia del mirall*.

Amb la Flama del Canigó, i entrada ja la nit, es va encendre la foguera de la revetlla per donar pas al multitudinari espectacle de la Nit de les dones d'aigua, en què les més de 2.000 persones que s'hi van aplegar van gaudir d'una nit màgica que va culminar amb el Piromusical i el ball a la plaça Major amb Duet de Franc i DJ.

Dilluns 24 de juny, a primera hora del matí, va tenir lloc el concurs de pesca al riu Fluvià, mentre que al migdia es va celebrar la missa solemne i la cercavila de la farandula del poble, acompanyats dels Timbalers Dum Dum Dum. També es van lliurar, com ja és un costum any rere any, els premis del 40è Concurs de Fotografia de l'Escola de Belles Arts, així com també els del concurs de pesca. A la tarda es va poder gaudir del concert i ball amb l'Orquestra Maravella, que van oferir un espectacle fantàstic i de gran qualitat davant del nombrós públic assistent. Enmig del ball es va escollir l'Hereu i la Pubilla: Sílvia Prujà i Pol Sucarrats, que representen aquest any a Sant Joan les Fonts.

La Festa Major va posar el punt i final dimarts 25 de juny amb la festa infantil i el dinar popular de Tornaboda, en el qual tots els assistents van gaudir d'un bon àpat en companyia de familiars i amics; a l'hora dels cafès va tenir lloc l'actuació del mag Sanyes, que va divertir d'allò més a tot el públic amb la seva màgia i humor.

La festa dels 50 anys del bàsquet santjoanenc

El CBGX Santjoanenc va celebrar el 29 de juny passat els 50 anys de bàsquet a Sant Joan les Fonts. El pavelló estava guarnit per a l'ocasió amb una exposició de samarretes històriques del club, fotografies d'equips, alguns dels trofeus aconseguits i una de les dues primeres cistelles que es van col·locar al pati de les monges, on va començar la història de l'esport de la cistella al nostre municipi.

Les activitats van començar al matí amb un exitós torneig de 3×3 entre els 27 equips participants: des de velles glòries fins a les promeses santjoanenques de minibàsquet. Els actes del matí van cloure amb un concurs de triples. A la tarda, Pep Cargol va organitzar un clínic sobre la mecànica del tir que va comptar amb la presència de diversos jugadors del planter del club. Les activitats van continuar amb un col·loqui, moderat pel periodista Joan Bril·li, amb quatre dels millors jugadors formats al club: el mateix Pep Cargol (bronze en l'Eurobàsquet de 1991, campió de l'Eurolliga el 1995 i de la Lliga ACB el 1993 i 1994, entre d'altres), Xevi Cargol (jugador de l'ACB amb l'Areslux Granollers) i els actuals jugadors del CB Quart de Lliga EBA, Albert Coderch i Roger Serra. També es va presentar un llibre creat per Enric Bru amb textos de Joan Bril·li i Oleguer Plantalech, imatges de molts dels equips de l'entitat i un llistat de tots els jugadors que hi han passat.

Al vespre es va fer un sopar de germanor en el qual es va projectar un vídeo realitzat per Tània Ribas que recopilava els millors moments de l'entitat. Després del vídeo, l'alcaldessa de Sant Joan les Fonts, Maria Vidal, va pronunciar unes paraules i va lliurar un obsequi al club de part de l'Ajuntament. El president de la Federació Territorial de Girona, Francesc Xavier Santaló, també va lliurar un present al club i a Simón Danés i Joan Plantalech, per la seva trajectòria en el bàsquet. Danés i Plantalech també van ser guardonats per

part de la junta directiva en reconeixement a la seva trajectòria, imprescindible per a l'èxit del bàsquet santjoanenc, ja que hi han estat involucrats pràcticament des dels inicis i encara en l'actualitat, ja que formen part de la junta directiva. També es va lliurar un obsequi als germans Pep, Xavier i Pere Cargol, i a Joan Bril·li per la seva col·laboració en aquests actes.

La festa es va acomiadar amb un ball amenitzat per DJs.

Magnífica vetllada a la Festa del Barri dels Torrents

Dissabte 6 de juliol va tenir lloc una nova edició de la Festa del Barri dels Torrents. Enguany es va celebrar a la pista poliesportiva del Pavelló, on els més de noranta assistents van gaudir d'un bon sopar i música amb el duet musical Atenia, que va oferir un gran repertori de cançons per ballar i passar-ho d'allò més. Per posar punt i final a la vetllada es va repartir coca i xocolata per a tots els assistents.

Èxit total del Sant Fermín de La Canya

Dissabte 13 de juliol va tenir lloc el Sant Fermín La Canya, una festa organitzada pel col·lectiu d'amants d'aquesta festa 'Els amics de Sant Fermín'. Es tracta del sisè any consecutiu que el nucli de La Canya acull la Festa de Sant Fermín, una celebració que va començar amb l'idea d'un grup d'amics i ha anat creixent aconseguint reunir més de 500 persones. La jornada va començar amb el Txupinazo i van continuar tot un seguit d'actes acompanyats de la xaranga Damm-er. Un dels moments estrella va ser l'*Encierro*, que va tenir lloc a la baixada del carrer Antoni Moner amb uns braus peculiars construïts pels mateixos organitzadors de la festa. Durant la diada festiva també es va celebrar l'aixecament de pedres i tallada de troncs, els pelotaris i exhibició d'escolaris i jocs rurals, tot amenitzat amb tapes i sidra.

Cal destacar la col·laboració i participació de tots els assistents que varen assistir vestits amb samarreta blanca i mocador vermell.

Anna Alzamora, Premi Dona Empresària de Catalunya 2019

És la gerent d'Alzamora Carton Packaging de Sant Joan les Fonts

Gonzalo Gortázar, conseller delegat de CaixaBank, va fer el lliurament, el 5 de juliol, dels guardons territorials del Premi Dona Empresària CaixaBank 2019, que reconeix la trajectòria professional i el talent de les directives líders a Espanya. El guardó, que celebra la seva tercera edició, s'ha consolidat en l'àmbit nacional pel seu suport a la dona empresària i emprenedora.

A la direcció territorial Catalunya —que inclou les comarques de Girona, Tarragona, Lleida i la Catalunya Central— la guanyadora ha estat Anna Alzamora, directiva d'Alzamora Carton Packaging, empresa gironina especialitzada en la fabricació d'envasos de cartró situada a Sant Joan les Fonts. Alzamora és emprenedora, amb gran poder de lideratge i persistent amb els seus reptes i objectius. A partir de l'any 2000 va assumir el càrrec de gerent i administradora d'Alzamora Packaging, una empresa familiar però referent a nivell provincial. Sense por als canvis i oberta sempre a noves oportunitats, Anna ha portat l'empresa a l'avantguarda i a la internacionalització, amb l'afany d'anar sempre un pas per davant, tant pel que fa a l'equip com a les instal·lacions.

Alzamora Group situa els seus orígens fa 120 anys enrere, fet que l'ha convertit en un referent a nivell europeu, i ha rebut nombroses distincions i premis per la qualitat del seu treball en l'àmbit nacional i internacional. L'objectiu d'Alzamora Packaging és satisfer les necessitats dels seus clients en qualitat, servei i innovació, i elabora solucions de *packaging* customitzades, eficients i respectuoses amb el medi ambient. En una trobada celebrada amb les guanyadores territorials, el conseller delegat de CaixaBank, Gonzalo Gortázar, va destacar l'alta qualitat de les candidatures presentades, va felicitar les 14 dones guardonades i va compartir amb elles "la necessitat d'impulsar aquest tipus d'iniciatives per augmentar la visibilitat i el reconeixement de la dona empresària i del seu important paper en el món econòmic i social". Durant la seva intervenció, Gonzalo Gortázar va explicar que "el nostre compromís amb l'impuls de la igualtat i la diversitat està en el centre del model de banca socialment responsable de CaixaBank. Amb el programa Wengage, en el qual s'inscriu el Premi Dona Empresària, CaixaBank vol contribuir al desenvolupament del talent i a la igualtat d'oportunitats. Avui, l'entitat compta amb el 40,1% de dones en posicions directives".

Els IWEC Awards 2019

La guanyadora nacional del Premi Dona Empresària de CaixaBank va ser una de les representants espanyoles als IWEC Awards 2019, que es van lliurar el 12 de novembre a Nova Delhi, en el marc de la 12a Conferència International Women's Entrepreneurial Challenge (IWEC), una xarxa mundial de dones empresàries líders en tot el món, que sustenten la propietat de les seves empreses, i que cooperen de forma global amb l'objectiu d'ajudar a crear i distribuir la riquesa en el món empresarial. La primera edició d'aquests guardons va tenir lloc a Barcelona el febrer de 2007 i, posteriorment, s'han celebrat a Nova York (2008), Nova Delhi (2009), Ciutat del Cap (2010), Nova York (2011), Barcelona (2012), Lima (2013), Estocolm (2014), Istanbul (2015), Brussel·les (2016), Seattle (2017) i Xangai (2018). El 2018, aquests premis internacionals van reconèixer la trajectòria de 48 empresàries procedents de 20 països. Les empreses que dirigeixen aquestes dones registren una facturació global superior als 1.700 milions de dòlars i ocupen a més de 48.000 persones.

Primera trobada entre govern i oposició en la taula de coordinació de projectes municipals

Seguint amb la línia de mà estesa expressada per l'alcaldessa, Maria Vidal, dilluns 22 de juliol es va fer la primera trobada amb els regidors del Govern i els de l'oposició per tal de coordinar projectes municipals. Aquesta primera reunió va servir per encarar el format que han de tenir aquestes trobades pensades per sumar consens en temes i projectes que són claus per a Sant Joan les Fonts entre els regidors de Junts per Catalunya i els de Sant Joan Plural. Maria Vidal va explicar que "l'objectiu del govern municipal és donar periodicitat a aquestes trobades" per tal de poder fer "propostes constructives" que facin avançar "les grans línies de com ha de ser el futur de Sant Joan". Des de l'oposició van demanar un temps per poder valorar la seva presència a les reunions. Les trobades, que es faran al marge dels plens municipals, se sumen a les que els membres de l'Equip de govern aniran fent amb diferents actors socials, econòmics i culturals per poder seguir el dia a dia de Sant Joan.

Sant Joan les Fonts se suma a la campanya MULLA'T

La piscina del Club Poliesportiu Santjoanenc va ser l'escenari de la 26a edició de la campanya 'Mulla't per l'esclerosi múltiple', que es va celebrar diumenge 14 de juliol. Aquesta campanya va començar amb 67 piscines i al llarg dels anys s'ha anat consolidant fins a arribar a les més de 600 que participen actualment a l'esdeveniment, entre elles Sant Joan les Fonts.

Tots els fons recaptaats van destinats a lluitar contra aquesta malaltia neurodegenerativa i sense cura, també coneguda com la malaltia de les mil cares. L'esclerosi múltiple afecta de manera diferent a cada persona i molts dels seus símptomes, com la fatiga o el dolor, són invisibles. La Fundació Esclerosi Múltiple treballa per aturar l'impacte de la malaltia a les persones i el seu entorn.

La pluja no desllueix la Festa Major de Begudà

El cap de setmana de 27 i 28 de juliol es va celebrat la Festa Major de Begudà, que va haver de readaptar-se per fer front a la pluja, que va afectar dues de les activitats: els inflables per la mainada es van passar de dissabte a diumenge mentre que el sopar es va fer a cobert. Tot i així, el sopar va ser tot un èxit i s'hi van congregar més de 160 persones que van acabar amb un ball amenitzat amb el grup Sol de Nit.

Diumenge va ser el torn de l'ofici solemne amb la participació de la coral Polígala, que va donar pas al ball dels capgrossos de Begudà i dels gegants de Sant Joan les Fonts. A la tarda es va fer la festa de l'escuma i els inflables, que també van tenir molt d'èxit.

Rebuda a la Brigada Jove d'Estiu de Sant Joan

Dijous 1 d'agost, l'alcaldessa de Sant Joan les Fonts, Maria Vidal, va rebre els joves que van participar a les Brigades Joves al llarg del mes de juliol. Aquesta iniciativa ja fa un seguit d'anys que es fa i és tot un èxit. Vidal va voler agrair els joves la seva participació en actuacions que han ajudat a millorar el dia a dia del municipi.

Algunes d'aquestes tasques han estat les següents:

–Pintar la tanca perimetral de l'escola Castanyer.
–Netejar i arreglar les senyals turístiques del municipi
–Preparar un photocall per a la Fira de Bruixeria
–Comprovar l'estat del mobiliari urbà
–Preparar una representació teatral per a la Residència Torreblanca

El programa Brigada Jove d'Estiu 2019 és un projecte conjunt entre l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts i el Consell Comarcal de la Garrotxa, que ha permès a joves del municipi, d'entre 15 i 16 anys, participar en un voluntariat per conèixer el món laboral dins les tasques de gestió i serveis municipals. El seu objectiu és que facin una aportació per ajudar a reconstruir o arranjar mobiliari públic mentre creen vincles amb joves de la seva edat.

Actuacions de millora de seguretat a diferents punts del municipi

Coincidint amb el mes d'agost, es van dur a terme diverses actuacions de millora arreu de Sant Joan les Fonts. L'eix comú de totes elles va ser la millora de la seguretat.

Així, quan va començar el curs, els alumnes de l'escola Castanyer es van trobar amb una millora a la zona d'accés. Fins ara, quan la mainada sortia de l'escola, no hi havia cap separació entre la vorera ho feien pel mateix lloc on hi havia l'aparcament. Ara s'ha creat un espai, separat dels cotxes, per tal de que puguin sortir més tranquil·lament i millorar la seguretat de les entrades i sortides del centre. El camí es bifurca cap a la zona de l'aparcament però també cap a la zona del Pont Medieval, pensat per aquells que van i tornen de l'escola Castanyer a peu.

A banda, a l'escola s'han fet millores als serveis del segon pis i un nou espai d'emmagatzematge, peticions fetes per la comunitat educativa. Les diferents actuacions han tingut un cost estimat de 40.000 €.

Una altra actuació que s'ha fet el mes d'agost és la modificació dels aparcaments de la plaça Major. La zona, que ha estat objecte de remodelacions els darrers anys, ha tingut problemes per trobar un encaix entre els vianants i els cotxes. La proposta de l'Equip de govern ha estat eliminar els aparcaments en bateria que hi havia fins ara i posar-los en línia. La mesura ha comportat la pèrdua de tres places d'aparcament, però millora de manera molt considerable la seguretat. Així s'aconsegueix mantenir l'aparcament com demanaven els comerciants, però també incorporar mesures de protecció dels ciutadans que van a peu. Aquestes actuacions les ha dut a terme la brigada municipal.

També s'han fet actuacions per embellir i millorar les zones infantils amb nous espais als parcs de diversos punts de Sant Joan les Fonts. Totes aquestes actuacions formen part del programa de l'equip de govern.

La Festa del Soci del C.P. Santjoanenc duplica la participació

La nova edició de la Festa del Soci del Club Poliesportiu Santjoanenc, organitzada per la secció de natació del Club es va celebrar el 3 d'agost amb un gran èxit de participació, ja que hi van assistir 152 persones, gairebé el doble que l'edició anterior. El bon ambient va regnar tant en el sopar a la fresca com a la banyada nocturna. També es va dur a terme la rifa d'estiu, en la qual 22 empreses i comerços del poble van col·laborar tot oferint productes locals.

Se celebra la novena edició de la 100% Tondo

Sant Joan les Fonts va tornar a ser l'escenari de la popular marxa cicloturista, que enguany ha arribat a la novena edició. Vanessa Torrent, regidora d'Esports, va posar de manifest a la presentació "la satisfacció que representa per l'Ajuntament donar suport, un any més, a una activitat que fomenta l'esport, les activitats en família i ret homenatge a un esportista com Xavi Tondo".

Carles Torrent, membre de l'organització, va voler destacar el valor humà d'aquesta activitat, dedicada al ciclista professional que va morir l'any 2011 i que, enguany, ha modificat lleugerament un dels dos recorreguts per tal de poder garantir la seguretat dels participants. La IX Marxa 100% Tondo es va celebrar el 22 de setembre, a partir de les 9 del matí, i va mantenir les dues modalitats: la marxa llarga i la marxa curta. La volta llarga va modificar el recorregut per unes obres en el tram habitual i va transcórrer per Castellfollit de la Roca o la Vall del Bac, entre d'altres. "Un recorregut exigent però molt bonic", segons Carles Torrent. Un dia abans, el 21, a partir de les 4 de la tarda, es va celebrar la VI cursa infantil Tondo Kids, un recorregut urbà de 900 metres en el qual van participar nens i nenes d'edats compreses d'entre els 5 i els 12 anys i puntuable per a la Copa Catalunya de carretera. Tots els participants van rebre com a obsequi unes punteres per a les sabatilles de ciclisme.

La Santjoanenca brilla i guanya la Batalla de les Flors de les Festes del Tura

La Santjoanenca es va imposar un any més en la Batalla de les Flors, organitzada pel CIT (Centre d'Iniciatives Turístiques) en el marc de les Festes del Tura. Tot seguit es van situar la Jove Flor de Fajol, Flor de Fajol, La Carnavalesca i, en cinquè lloc, els Almogàvers Garrotxins. La colla del nostre municipi va fer una posada en escena dedicada al horseball, en la qual s'hi podien veure dos cavalls i dos genets en ple partit, amb una carrossa espectacular que va captivar al jurat. La Batalla de Les Flors, antic Cos Iris, és una de les activitats més tradicionals de la Festa Major d'Olot.

Més de 150 persones participen a la Diada Nacional a la Canya

Un any més, l'11 de setembre es va celebrar a la Canya la Diada de Catalunya. Els més matiners van sortir a 2/4 de 9 del matí de Sant Joan per arribar a la plaça 1 d'Octubre de la Canya. L'acte va començar una hora més tard amb la hissada de la senyera.

Posteriorment va tenir lloc un esmorzar popular a la Cooperativa de la Canya al qual hi van assistir més de 150 persones. Per tal de reduir l'impacte ambiental i els residus, s'havia demanat als assistents que portessin l'utillatge de casa.

A l'acte van assistir l'alcaldessa Maria Vidal i diferents regidors del consistori. També hi eren presents els Hereus i les Pubilles de la Canya i Sant Joan. Montse Coll d'Òmnium va llegir el manifest i la música va anat a càrrec de Laura Plasència. Un cop acabat l'acte, alguns dels presents es van desplaçar cap a la gran manifestació de Barcelona.

La consellera d'Empresa visita la planta de Noel Alimentària a Sant Joan les Fonts

Divendres 27 de setembre, la consellera d'Empresa i Coneixement, Àngels Chacón, va fer una visita a Sant Joan les Fonts. En concret, a la planta que Noel Alimentària té a Begudà. Acompanyada pels directius de la planta, de l'alcaldessa, Maria Vidal, i del president del Consell Comarcal, Santi Reixach, la consellera ha pogut conèixer de primera mà el dia a dia de la principal empresa de la comarca.

Noel Alimentària és un dels grans grups del sector de l'alimentació a Catalunya i va tancar el 2018 amb una facturació de 277 milions d'euros, un 8,2% més que el 2017.

Atenció al ciutadà a La Canya

A partir de dijous 3 d'octubre funciona un punt d'atenció al ciutadà al Casal Cívic de la Canya. L'horari d'atenció és de 18 a 19 h, el primer i tercer dijous de cada mes.

Sant Joan les Fonts manté les 3 flors al certamen Viles Florides

El nostre municipi ha revalidat el reconeixement de tres flors al certamen Viles Florides, una iniciativa que reconeix als diferents municipis de Catalunya que hi participen en funció de la cura que tenen de les zones verdes. Un jurat independent visita tots els participants per constatar les seves apostes en aquesta matèria i en fa un balanç que es resumeix en una escala de 'flors', que va d'1 a 5. A hores d'ara, cap municipi té 5 flors i el màxim és 4. En aquest cas, Sant Joan les Fonts va mantenir la categoria de 3 flors.

La regidora de promoció, Anna Serra, va recollir la distinció en un acte que aquest any es va celebrar a Lloret de Mar. Cal recordar que el 2017, la rotonda d'entrada a Sant Joan va rebre el reconeixement com a millor rotonda de Catalunya.

Torna la tradicional Festa de Sant Cosme i Sant Damià de Begudà

Diumenge 6 d'octubre es va celebrar la tradicional Festa de Sant Cosme i Sant Damià que va comptar amb l'assistència d'un bon nombre de veïns, familiars i amics. Al punt del migdia, mossèn Vall-llosera va celebrar la missa solemne i, tot seguit, es va poder veure el Ball dels Capgrossos i gaudir d'un aperitiu amb sorteig de coca beneïda inclosa. Al migdia hi va haver dinar popular i, a la tarda, hi va haver sardanes amb la cobla La Principal de Banyoles. L'Ajuntament de Sant Joan les Fonts agraeix a tots els assistents la seva participació, així com també a la Comissió de Festes de Begudà i Sant Cosme la tasca realitzada.

Una cinquantena de persones descobreixen a la Canya "el volcà més antic de la Garrotxa"

Coincidint amb les Jornades Europees de Patrimoni, l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts i el Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa van organitzar diumenge 13 d'octubre una visita guiada al volcà de la Canya. Acompanyats pel geòleg Llorenç Plangumà, una cinquantena de veïns van posar en valor elements del nostre patrimoni natural. El volcà de la Canya és el més antic de la Garrotxa. És molt gran però també està molt erosionat. Planagumà també va explicar el lloc on es troba el cràter del mateix, que també és de grans dimensions. En acabar l'acte, els participants van rebre un punt de llibre de l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts. La intenció és poder fer un col·leccionable de punts de llibre amb diversos elements de valor patrimonial local. En aquest cas es tracta del patrimoni volcànic, que va acompanyat d'un text de l'obra *Clareta* de Josep Berga i Boix: "La nota general del color del sòl de Sant Joan és blavísca, mig negra; les cingleres del Fluvià estan formades de prismes basàltics de formes estranyes; el mateix llit del riu, ample, fondo, feréstec, l'accidentació i forma especial del terreny li donen el caràcter de riu fantàstic".

Èxit de públic a la Fira Internacional Bruixeria

La Fira ha rebut més visitants que mai

El cap de setmana del 5 i 6 d'octubre es va celebrar la 14a edició de la Fira Internacional Bruixeria, que va ser tot un èxit de públic. Amb milers de visitants, ha estat l'edició que ha aplegat més persones, des de professionals del sector fins a visitants encuriosits vinguts de diversos punts del territori i de l'estranger.

El Clot de l'Infern i el Castell de Juvinyà van tornar a ser escenari d'espectacles, demostracions i xerrades sobre cultura japonesa, que era el tema central d'aquest any, Amb aquest motiu, els assistents van poder veure figures tan destacades com la cal·lígrafa Satomi Tanaka o la olotina Anna Casals, que va oferir la xerrada 'Una catalana al Japó'.

La Fira també va comptar amb demostracions de Kenpo Kai i d'Aikido i es van organitzar activitats com els espectacles de la Fada Farigola i un taller d'herbes remeieres. La trobada va comptar amb el ja tradicional Ball de Bruixes i les més de cinquanta parades que van omplir el prat del Clot de l'Infern de bijuteria especialitzada, plantes curatives i tot tipus d'elements esotèrics.

La literatura també ha tingut la seva representació i es van donar a conèixer el nom dels guanyadors dels III Concurs de Contes Fantàstics. El primer premi ha estat per a Benjamí Martos Morales pel conte *Liliana*, el segon premi per a Rafel Casas Barrero per *Retornant de les flames* i, el tercer, per a *Plou i fa Sol* d'Andrea Comajuncosas Silva. L'organització i l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts es mostren molt satisfets amb l'èxit, un any més, de la Fira i volen agrair la col·laboració de voluntaris, veïns i veïnes del municipi i el públic assistent que ho fan possible.

El ple de Sant Joan les Fonts mostra el seu rebuig unànime a la sentència del procés

Dimecres 10 d'octubre al matí es va celebrar a l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts un ple extraordinari per tal d'expressar el seu rebuig a la sentència del Tribunal Suprem contra els presos polítics. De manera unànime, els dos grups municipals van rebutjar la sentència "constatant que representa una regressió dels drets i les llibertats de la ciutadania". Així mateix, es va demanar la llibertat "immediata de tots els presos i preses polítiques" i es va exigir "l'amnistia de tots ells i elles i de tots els exiliats i exiliades". L'Ajuntament es va refermar en el "compromís amb el dret a l'autodeterminació" i en el caràcter "no violent del moviment independentista català". El consistori es va adherir a totes les mobilitzacions de rebuig a la sentència del Tribunal Suprem. Aquest fet va afectar a diversos actes previstos previstos per als propers dies que es van anul·lar, com ara el "Quedem a la Plaça?" previst a la Canya, que es va traslladar al dijous 24 d'octubre, i la Tertúlia entre llibres de dijous.

La Festa de la Gent Gran del Centre Cívic de Sant Joan

El cap de setmana del 19 i 20 d'octubre es va celebrar la tradicional Festa de la Gent Gran al Centre Cívic de Sant Joan

les Fonts. L'esdeveniment va començar dissabte amb una de les tradicions més arrelades del Casal: els jocs de cartes. En primer lloc, es va fer el campionat de botifarra, seguidament la brisca i es va acabar amb el *remigio*.

Al final, es van entregar els premis als guardonats, que consistien en una caixa de fruita, un fuet i una ampolla de vi.

Diumenge va ser el torn del dinar de germanor, un moment per tal que els usuaris del Centre Cívic de Sant Joan puguin compartir una estona plegats. En total van ser una seixantena de persones les que no es van voler perdre l'àpat. L'esdeveniment es va acabar amb música en directe amb el ritme del cantant Albert Paulo.

Sant Joan les Fonts se suma al projecte Som Cultura per difondre el seu patrimoni

Aquest any, Sant Joan les Fonts se suma al projecte Som Cultura, una iniciativa organitzada pel Patronat de Turisme Costa Brava-Pirineu de Girona, que ha arribat a la quarta edició.

Sant Joan les Fonts hi ha participa amb l'activitat autoguiada per a públic familiar "JugaParc: Passejant entre foc i aigua", que té com a protagonista el professor Tocatdelala. El recorregut de l'activitat porta a descobrir espais del Parc Natural de la Zona Volcànica, com el Boscarró o el Molí Fondo amb l'ajuda d'una motxilla (o Scientific Sac), que conté totes les proves que cal superar superar. Es tracta, en definitiva, d'una manera amena de descobrir el patrimoni volcànic i industrial del municipi. L'activitat es va fer el 2 de novembre a partir de les 10 del matí, el preu d'ús de la motxilla costava 5 euros i l'activitat va tenir una durada aproximada de dues hores. El Som Cultura és el festival de les experiències culturals de Costa Brava i Pirineu de Girona. En aquesta edició, la quarta, hi han participat una cinquantena de propostes, que tenen els següents objectius:

–Estimular l'interès i el consum cultural, tant dels habitants locals com dels visitants

–Donar a conèixer nous productes mitjançant noves fórmules i llenguatges

–Sorprendre amb propostes culturals innovadores

–Reivindicar el patrimoni monumental, artístic i tradicional de les comarques gironines

Gran èxit de les castanyades a Sant Joan les Fonts

Enguany hi ha hagut castanyes per a tots a Sant Joan les Fonts!

Dijous 31 d'octubre es va fer al Casal Cívic de la Canya una castanyada i berenar amb un gran èxit de participació. Les taules es van omplir i hi va haver un molt bon ambient.

El mateix va passar l'endemà al Centre Cívic Casal de Sant Joan. L'ambient va ser molt cordial i l'espai es va omplir de gom a gom.

Una de les activitats més tradicionals del novembre a Sant Joan les Fonts és la Castanyada de Ràdio Sant Joan i la Castanyada Infantil. Aquest any va tornar a ser un èxit per a petits i grans. El temps va acompanyar i es va poder celebrar a la plaça Major de Sant Joan. La cobla Rossinyolets va posar música a una tarda de sardanes que va congregar a desenes de persones.

A banda, per celebrar la Castanyada infantil es van instal·lar tot un seguit d'inflables per a la mainada que van fer les delícies dels més petits en un dia festiu. A la mitja part, es van servir les castanyes que fan honor a la tradició. La cuita s'havia fet a la mateixa zona a mans d'amics i col·laboradors. Tot un èxit any rere any!

Activitats per a tots els públics a la Biblioteca

Contes per a la mainada i les propostes de Neus Verdaguer van omplir de coneixement la biblioteca de Sant Joan dijous 7 de novembre.

D'una banda, una dotzena de nens i nenes van participar al 'contes a la biblioteca'. L'actor David Planas va representar els *Contes entremaliats*, que van tenir molt bona acceptació. La propera cita serà el 12 de desembre a les 6 de la tarda amb el popular llibre de Jules Verne *20.000 llegües de viatge submarí*, que ens explicarà l'Albert Estengre.

I a partir de les 7 del vespre es va fer la primera Tertúlia entre llibres amb la Neus Verdaguer, que es farà trimestralment. La Neus Verdaguer ens va parlar de les seves preferències literàries, de novel·les, d'autors i autores, i va establir una conversa molt enriquidora i un intercanvi de preferències amb les assistents.

Mig centenar de persones participen al Colats pel Poble

Els Colats de Sant Joan les Fonts van celebrar el diumenge 17 de novembre la primera activitat des que s'han constituït com a entitat. Mig centenar de persones van participat al Colats pel poble, una excursió adaptada per a tots els públics i que volia recollir deixalles que es deixen a l'entorn natural. Els participants van retirar pneumàtics i altres residus que algú havia llençat allà on no tocava.

Per als participants, la sortida va permetre fer poble i millorar l'entorn, tot amb molt bon ambient. Des de l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts es vol aplaudir la iniciativa i l'empenta que han demostrat per aajudar-nos a fer un poble millor.

Resultat de les eleccions generals a Sant Joan les Fonts

Aquests són els resultats de les eleccions generals al Congrés, que van tenir lloc el 10 de novembre passat, a Sant Joan les Fonts:

JxCAT-Junts: 562 vots (34,02%)
ERC-Sobiranistes: 523 vots (31,66%)
PSC-PSOE: 184 vots (11,14%)
CUP-PR: 138 vots (8,35%)
ECP - Guanyem el canvi: 128 vots (7,75%)
PP: 34 vots (2.06%)
VOX: 31 vots (1,88%)
Cs: 28 vots (1,69%)
PACMA: 13 vots (0.79%)
Recortes Cero-GV: 1 vot (0,06%)
PCPC: 1 vot (0,06%)
PUM+J: 1 vot (0,06%)

Participació: 73,32%
Abstenció: 26,68%
Vots nuls: 0,30%
Vots en blanc: 0,48%

Sant Joan les Fonts rebutja la violència envers les dones

Amb motiu de la celebració del Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones, el dia 25 de novembre a les 9 del matí es va celebrar una acte institucional que va aplegar l'Equip de govern, els regidors de l'oposició i treballadors municipals.

Durant l'acte, encapçalat per l'alcaldessa de Sant Joan les Fonts, Maria Vidal, ha consistit en la lectura d'un manifest que, aquest any, ha posat l'accent en les agressions sexuals i en la necessitat d'unir esforços per acabar amb aquesta xacra social. La lectura ha estat coral atès que s'ha llegit a sis veus, les de les sis dones que ara mateix ostenten càrrec polític a l'ajuntament. L'alcaldessa, les dues regidores de l'Equip de govern, Anna Serra i Vanesa Torrent, i les tres regidores a l'oposició: Isabel Rigat, Isabel Teixidor i Carme Plana.

El manifest va acabar amb el lema 'Si ens toquen a una, ens toquen a totes' que s'ha repetit per segona vegada amb la resposta de tots els presents.

Tot seguit, es va dur a terme un minut de silenci com a mostra de rebuig a la violència masclista i en record a les víctimes. En acabar l'acte, es va fer un fort aplaudiment i l'alcaldessa va agrair la presència de tots els assistents.

Rialles a dojo amb el *Tupper Sex*

El 17 de novembre, les veïnes i veïns de Sant Joan les Fonts que van assistir a la comèdia que es va representar al Centre Sociocultural van poder riure de valent. Sílvia Cadanet, de la companyia ClinClonClown, va fer les delícies del públic amb un espectacle fresc i desenfadat amb el pretext d'un *tupper sex*, utilitzant estris i productes casolans, sense complexos i amb grans dosis d'humor per desmitificar el sexe.

Maria Vidal, nova presidenta de Turisme Garrotxa

L'ens publicoprivat Turisme Garrotxa ha escollit a l'alcaldessa de Sant Joan les Fonts, Maria Vidal, com a nova presidenta. Maria Vidal és la consellera comarcal de Turisme i ara es posa al capdavant d'aquest ens que potencia el turisme a la comarca.

Prèviament a la seva entrada a l'alcaldia, Vidal era la tècnica responsable de Promoció Turística de Sant Joan les Fonts. A la junta, integrada per 12 membres (sis del sector públic i sis del sector privat), l'acompanyen Gerard Xifra com a vicepresident, Marc Puig com a tresorer i Bàrbara Asencio com a secretària, mentre que els vocals són Xavier Puig, Lluís Pujiula, Estanis Vayreda, Conxa Jufresa, Mariona Martí, Francesc Coll, Werner Estellé i Isabel Morera.

Vidal, que ja és la primera dona alcaldessa de Sant Joan les Fonts, també s'ha convertit en la primera presidenta de Turisme Garrotxa des de la seva creació el 1996. Substitueix en el càrrec a Eduard Llorà, alcalde de les Planes, que hi ha estat els darrers 8 anys.

La nova presidenta ha destacat que vol preservar el model de col·laboració publicoprivada de Turisme Garrotxa. També ha remarcat que durant el mandat que ara comença vol continuar treballant per mantenir el consens entre els sectors públic i privat del turisme a la nostra comarca, actualitzar la cartera de serveis per als associats de l'entitat, tant públics com privats, vetllar pel finançament de l'associació i continuar apostant per un model de desenvolupament basat en la Carta Europea de Turisme Sostenible.

Una vuitantena d'obres, protagonistes del XVI Saló Internacional d'Arts Plàstiques

Una nova edició del Saló Internacional d'Arts Plàstiques de Sant Joan les Fonts va obrir les seves portes el 30 de novembre fins al 8 de desembre al monestir romànic del municipi.

L'esdeveniment cultural, organitzat entre l'Ajuntament i l'Editorial Oliveras, ha comptat amb una quarantena d'artistes que han exposat un parell d'obres cadascú. En total són, doncs, més de 80 les obres que s'han pogut veure. Una vegada més, els artistes han vingut de Catalunya, Espanya i de l'exterior.

Com en altres edicions ha destacat la presència de països com França, amb qui ja hi ha una llarga tradició. La inauguració del saló es va fer el 30 de novembre a les 12 del migdia. L'acte va comptar amb un recital de poesia intercalat amb una dotzena de rapsodes de les principals entitats garrotxines, com ara Amics de les Lletres Garrotxines, Associació Garrotxa Cultural i Rapsòdia Veus Literàries. Com ja és tradicional, cada participant va rebre una medalla i un diploma ja que no és un certamen competitiu.

Posen plantes a la depuradora per atraure papallones

L'empresa SOREA, que gestiona l'estació depuradora de Sant Joan les Fonts, ha posat en marxa una nova acció per afavorir la biodiversitat local. Aquestes actuacions busquen fer l'efecte crida. A les depuradores, jardiners hi han instal·lat plantes perennes autòctones per atraure aquests animals pel seu paper com a pol·linitzadors. La responsable de Biodiversitat del Grup Agbar, Clara Rovira, ha explicar que busquen donar un impuls a la biodiversitat i "fer-ho de manera compatible amb els usos de les instal·lacions".

El disseny del projecte l'ha fet el departament de Biodiversitat del Grup Agbar, en col·laboració amb l'empresa Irati i Naturalia Jardiners. A més, la tasca en sí l'han fet professionals de La Fageda. Estudis recents subratllen que el 70% de les papallones mediterrànies està en declivi. L'emergència climàtica és un dels principals motius.

Reunió amb les entitats del poble per preparar el calendari d'activitats

Dimecres 27 de novembre, entitats i els membres de l'Equip de govern municipal es van reunir per parlar de projectes i coordinar el calendari de les activitats que es faran el 2020 a Sant Joan les Fonts. La trobada va tenir dues parts. A la primera es va presentar el nou Equip de govern i es van anar desgranant les diferents propostes i projectes que estan impulsant. Alguns ja s'han fet però d'altres arribaran properament i se'n van donar els primers detalls. L'alcaldessa, Maria Vidal, els va reiterar "la mà estesa" per "escoltar-los" i "desenvolupar projectes per a la ciutadania". Vidal també va posar de relleu la importància de les entitats per omplir d'activitat tots els nuclis.

A la segona part, va ser el torn de coordinar el calendari d'activitats per al 2020 i intentar evitar així que hi hagi solapaments. L'any vinent, les entitats estan preparant propostes noves que se sumaran a les que s'han anat desenvolupant.

ESCOLA CASTANYER

Rosa Rodà
Tutora de 3r i especialista en educació especial

A finals del curs passat, els alumnes de 6è van entrevistar la Rosa Rodà, tutora de 3r i especialista en educació especial de l'escola, amb motiu de la seva jubilació.

Quan eres petita ja tenies pensat ser mestra?
No... El que passa és que m'agradava molt llegir, estudiar... Em vaig posar a fer de mestra després d'estar amb un grup d'esplai. Als 16 anys feia de monitora amb alumnes d'educació especial i d'aquí va venir... volia canviar el món a partir de l'educació.

Per què et vas decidir a fer de mestra? Ho recomanaries?
Una mica ja ho he dit. A partir de ser monitora en un esplai, hem de recular molt, fins els 16 anys, vaig veure que hi havia moltes injustícies. Afortunadament ha canviat molt la cosa, hi havia nens discapacitats: nens en cadira de rodes, nens que no parlaven... dic nens, però moltes vegades eren més grans que jo i quan anàvem a seure a un bar no ens volien servir beure, anàvem a buscar un gelat i no ens el donaven, perquè hi havia gent que menjava malament, alguns que bavejaven i això t'anava rebotin, per això vaig decidir estudiar Educació Especial. He estat uns quants anys en Educació Especial fins que vaig venir aquí, és una altra història.
Ho recomanaria? Bé... si que ho recomanaria, però és una responsabilitat tan gran que a vegades t'aclapara. Quan penses el que tens a les mans t'angoixes una mica per la responsabilitat que hi ha. Però també és una feina molt gratificant, el contacte amb els alumnes t'omple molt, la seva vitalitat, l'estimació, la manera de funcionar i pensar. T'ho passes bé.

Has treballat només de mestra o has tingut un altre ofici al llarg de la teva vida?
Bé... jo a casa meva sempre hem set una família humil, des dels catorze anys que treballo. He treballat en una oficina d'assegurances, dependenta i caixera d'un supermercat, d'una botiga de roba, cuidant nens, etc. En una escola privada i després ja, per Ensenyament, a l'escola pública.

Et va costar treure't la carrera i aprovar les oposicions?
No, en realitat no, tot i que sempre he compaginat estudis i treball. Em vaig treure les oposicions quan tenia tres filles, però no, com que ja feia anys que treballava... L'experiència és un grau.

Com et vas sentir el primer dia que vas fer de mestra? On va ser?
El primer dia en sí no el recordo, però el primer dia que em van destinar a una escola a Ripoll, una escola d'Educació Especial, sí. Estàvem en uns locals molt precaris. Recordo el primer dia dinant, en un menjador que era la quarta part d'aquesta classe, érem una vintena de nens dinant, tres amb cadira de rodes, uns cridant per aquí, uns altres cridant per allà, però bé, vam portar-ho bé. Al cap d'un mes vam canviar a un edifici molt nou i per als nens va ser molt millor.

Quants anys fa que treballes a l'escola Castanyer? I quants en fa que et dediques a l'ensenyament?
Crec que ja fa 30 anys a l'escola Castanyer i a l'ensenyament reglat al departament des del 1980, però abans havia estat a l'escola d'educació especial d'Olot. En total, 40 anys, més o menys, és que vaig començar molt jove.

En quantes escoles has treballat durant la teva carrera com a mestra? Quina ha estat la que més t' ha agradat?
He voltat poc. Només he treballat a tres escoles. En la que he estat més anys és aquí, però la primera que vaig estar, potser perquè era la més petita, només amb vint-i-cinc alumnes i era com una família, jo crec que aquella em va marcar molt i és la de Ripoll. Després de set anys ja vaig venir aquí i mira, ja n'han passat trenta! Aquí m'hi he sentit mot bé sempre.

En algun moment de la teva carrera laboral vas pensar deixar de fer de mestra?
No, això que si li pregunteu a la Irene us dirà que de vegades dic: "no m'empipeu que me'n vaig a fer de caixera de supermercat". Quan els papers ens sobrepassen, perquè ens en demanen molts des del departament, dic: "jo ja sé fer de caixera o sigui que me'n vaig a fer de caixera de supermercat". Però no, realment m'agrada la feina que faig.

Durant aquests últims anys has estat treballant de tutora de cicle mitjà, t'hagués agradat fer de tutora a un altre cicle? Per què?
Fa molt de temps vaig estar un any fent de tutora de sisè, però jo penso que el que coneixes més és el que t'acaba agradant, t'hi sents més còmode i a més és una bona edat. En realitat totes m'haguessin agradat, suposo.

Com ha estat la teva experiència a l'escola, divertida, feliç, dura, emocionant...?
Una mica de tot. Hi ha moments de tot, aquest any penso que hem passat un any dur, l'experiència al principi de curs de la mort de l'Anna, la nostra cuinera, per exemple. I moments divertits n'hi ha molts, moments emocionants... qualsevol moment que dius: "va nens, tirem" i et trobes les seves mans agafades a tu. Alguns que en comptes de dir Rosa et diuen mama i jo dic: "No! un altre no, que ja en tinc tres, de filles". De tot, hi ha moments de tot.

Quins són els millors records que t'emportes de la nostra escola?
Home, cadascú de vosaltres, sobretot quan vas veient com creixeu, que aneu fent un projecte de vida. Bé, cadascú de vosaltres i tots els companys i companyes amb els que he tingut la sort de compartir tantes hores de feina, de complicitats, de responsabilitats... aquesta part costarà de deixar enrere.

Ara que et jubilaràs i no tindràs obligacions laborals, quins plans tens per al futur?
Bé... agafar-me les coses amb calma, continuar fent el que ja faig: caminar, viatjar, fer el que pugui, estar amb la família i amb els amics. El mateix que ara, però amb més temps. No gaire diferent. En realitat amb coses molt senzilles estàs molt bé, jo crec que has d'estar bé amb les petites coses de cada dia. Anar a fer una caminada, compartir una sobretaula... petits detalls. Jo no soc de grans històries.

T'agradaria continuar col·laborant amb l'escola encara que ja estiguis jubilada?
Potser sí, ja es veurà. Cal trobar la manera de no perdre tot el contacte, però trobant el lloc que pertoca.

Què en penses del sistema educatiu a Catalunya i a Espanya?
Jo penso que el sistema educatiu es tracta de dues coses: els despatxos i els que fan les classes. Penso que es valen de la voluntat i de les ganes de fer coses de la gent que fa les classes. Les escoles estan plenes de gent fantàstica, però que als despatxos no ho fan gaire bé; moltes vegades perquè no han vist mai cap classe ni han vist mai cap alumne. A les escoles hi ha massa paperassa.

Si poguessis canviar alguna cosa, què és el que milloraries?
Poder estar més amb els alumnes, no haver d'estar tan pendent de papers ni d'històries. Nosaltres temps enrere fèiem la sisena hora, que jo encara la reivindico! Sempre anem a corre-cuita, no pots aprofundir en les coses que voldries. Aniria bé poder treballar amb més calma amb els alumnes.

Voldries afegir o comentar alguna cosa que consideres interessant i no ha sortit reflectida en aquesta entrevista?
Jo el que voldria és haver despertat curiositat en nens i nenes per tot el que els envolta. I esperit crític. I esforç per fer les coses ben fetes, i anar per la vida amb els ulls ben oberts. I que sobretot hagin après a ser millors persones.

Volem agrair a la Rosa per atendre'ns i per contestar-nos totes les nostres preguntes. Rosa, que tinguis una bona etapa. Gràcies per la feina que has fet durant tots aquests anys.

Molta sort!!

EL RELAT

III Premi Conte Fantàstic 2019

Us presentem els tres relats guanyadors del III Premi Contes Fantàstic 2019, organitzat per l'Escola de Belles Arts de Sant Joan les Fonts

1r PREMI

Liliana

Per Benjamí Martos Morales

El seu nom era Liliana. Tenia por, estava despullada i amb la pell humida però, sorprenentment, no tenia fred. S'arraulia vora el tronc d'un arbre agafant-se els genolls amb les mans, en posició fetal. Els seus ulls s'havien anat acostumant a la foscor a poc a poc. Quan havia despertat, pràcticament no podia veure-hi res però ara distingia les siluetes dels arbres i les roques que l'envoltaven. La nit, implacable, ho cobria tot amb una foscor profunda, espessa.

Es va aixecar, lentament, tapant la nuesa del seu cos amb les mans. Avançà uns pocs metres en direcció al riu, on la vegetació s'obria i permetia que la tènue llum d'un cel sense lluna il·luminés el seu camí. Va continuar caminant fins a fer unes passes dins del riu. La fredor de l'aigua reconfortà els seus peus adolorits i la feu sentir viva, amb una estranya sensació de seguretat. Allà estant, abraçant el seu propi cos nu, va mirar al voltant intentant albirar on era. No sabia com havia anat a parar allà. I, el que era pitjor, no sabia qui era.

La dona va desfer les seves passes i tornà sota el tronc d'aquell arbre. Estava segura que les primeres llums de l'alba la farien sentir millor. Estava segura que algú l'estaria buscant.

Els primers rajos de sol acaronaren la capçada dels arbres més alts. El cansament havia pogut més que la por i la son havia vençut la dona durant unes hores. Continuava sense tenir fred, tot i haver passat tota la nit nua. Es va posar dreta i va mirar al seu voltant: el silenci i una claror esmorteïda ho envaïen tot. Va tornar a caminar cap al riu, on la llum es feia més intensa, i va quedar-se mirant fixament l'horitzó. La llum semblava recular com si, amb la seva presència, s'espantés i corregués a amagar-se. S'estava fent de nit, un altre cop!

Com podia ser? Havia dormit durant tot el dia? Una sensació de desesperació va recórrer tot el seu cos. I va cridar. Va cridar com no recordava haver-ho fet mai. Va ser un crit trencat, plorós, angoixat. Tot es va quedar en silenci, com si el crit d'aquella dona hagués aturat el temps, com si hagués glaçat el cor del propi bosc.

Amb el cos adolorit i l'ànima trencada, va tornar al racó on se sentia més segura. L'aspra calidesa de l'escorça d'aquell arbre a la seva esquena li aportà una sensació d'escalf, de companyia. Continuava sense tenir fred. I van passar les hores. I la nit ho envaí tot. I la son la va tornar a vèncer.

Les seves parpelles s'obriren, lentament, però van tornar a caure amb una suavitat tremolosa. No sabia quant de temps havia dormit. Abans de despertar va voler gaudir, per un instant, de les sensacions que l'envoltaven, que li resultaven estranyament agradables: la fusta a l'esquena, el fang i les pedres sota les seves cames, els seus braços sobre la pell nua del ventre. Tot d'una, va aixecar-se d'un salt i va fitar fixament l'horitzó. A darrera d'un turó hi havia una lluminària titubejant però intensa. Una foguera? N'havia estat segura des del principi, algú l'estava buscant!

Va caminar decididament en direcció a la llum, ignorant el dolor que el terra pedregós li causava a les plantes dels peus. Va seguir fent passes fins que notà l'agradable sensació de l'aigua freda. Travessà a l'altra riba del riu i va mirar fixament aquella lluminària. Era lluny, potser a unes quantes hores a peu, caminant pel bosc en plena nit. Tot d'una s'ajupí i agafà algunes pedres grans d'entre el fang. Amb elles formà una fletxa que assenyalava en direcció al seu objectiu. A ple dia el camí seria més segur. En girar-se va veure un drap blanc al terra, sobre una gran roca. Era una camisa blanca, d'un cotó molt suau. No ho dubtà ni un moment i es cobrí les espatlles amb l'agradable tela. I tornà al seu refugi, a esperar que es fes de dia. A esperar per emprendre el camí que la portaria a casa.

En Bernat baixava pel caminet polsegós que portava fins al riu. Era el camí que recorria cada diumenge d'estiu per anar a banyar-se al rierol mentre la mare rentava la roba. Des que el pare havia marxat a la guerra les visites al riu havien disminuït i mai podia anar-hi sense la companyia d'algun adult. Aquell matí, però, era diferent. En Bernat tenia l'encàrrec de recuperar una camisa blanca del pare que la mare estava segura d'haver-se oblidat a la vora del riu. Tot i que ja feia un any que el pare havia marxat, la mare continuava rentant també la seva roba per tal que, quan tornés de la guerra, trobés la roba a punt i amb olor a aire net.

En Bernat es va atansar a la roca on la mare solia deixar el cabàs amb la roba però no va veure-hi res. A l'altra banda del rierol unes pedres de riu, curosament col·locades en línia recta, assenyalaven en direcció al turó. Va donar una volta sencera sobre sí mateix. Es va aturar. A poques passes de la riba del riu hi havia la camisa del pare, a sota d'un arbre molt antic. Va estirar la camisa, amb força, però bona part del teixit estava incomprensiblement inserit al tronc. Semblava talment que l'arbre s'hagués volgut abrigar amb aquella tela blanca. Un calfred recorregué l'esquena d'en Bernat.

L'infant feu algunes passes enrere, es girà i començà a córrer camí amunt. I en el seu trajecte fins a casa recordà la llegenda que la mare li havia explicat la nit anterior. Com cada nit de Sant Joan, la mare li contà la llegenda de la dona d'aigua que habitava aquell riu. La mare explicava que la fada del riu dormia tot l'any, convertida en un dels arbres del bosc. Contava que només se la podia veure quan prenia vida cada nit de Sant Joan. Vivia en una nit eterna. Deia que aquell ésser no sabia que era una fada del riu i que deambulava intentant esbrinar qui era. Deia que alguns havien sentit els seus crits en la nit, d'altres havien vist la seva silueta nua. La mare explicava que aquella fada tenia un esperit noble i protegia el riu però que estava perduda i tenia por. Tard o d'hora descobriria qui era i quin era el seu destí. El seu nom era Liliana.

2N PREMI
(ex aequo)

Retornant des de les flames

Per Rafel Casas i Barrero

La foguera al mig de la plaça dibuixava ombres allargassades que, com urpes, s'enfilaven per seculars façanes. Sobre els ulls de la gent lluïen reflectides les guspires que naixien dins la gran foguera i que, en un mínim fragment de temps, s'envolaven efímerament lliures. Batec a batec, s'apagaven dins del fumeral que s'elevava vers la foscor. A la reconvertida estrada de fusta, bastida en temps immemorial, es preparava una nova celebració del solstici. La barreja inquieta de cossos es comprimia cercant millors vistes de l'espectacle final. A un cantó de la plaça els murs sagrats callaven i guardaven amagats en pàgines esgrogueïdes infames autos de condemna. Alienes al lacre amb que es segellaren tantes infàmies, o tal vegada gens ni mica, una colla de joves s'esmunyia de la festa. Deixant enrere la lluminària i els càntics les noies s'esvaïen entre les primeres ombres dels carrerons porticats.

Una nova nit de Sant Joan emmarcava el punt de trobada. La veu havia corregut muda, escrita en un ram de flors per acolorir.

El punt de trobada, lluny del brogit, era una artiga oblidada. Es tractava d'un espai on ni tan sols la tardor fruitava erols de cama-secs. La crida arribà i les guià pel corriol. Anys ha, el camí de les trementinaires s'havia embardissat i les gavarreres reeixien formant una formidable xarxa impenetrable per les garrotxes.

Fent via eren guiades per la flaire de socarrim de les ànimes cremades, la qual les menava a través de la fosca verdor nocturna. La lluna feia un somrís que glaçava el record de l'inquisidor. Els seus rajos il·luminaven camins que el temps havia volgut esborrar. De les vares arbustives naixien noves escombres que en substituirien les socarrimades, serien renovellada eina amb la que retornarien de la natura a la ciutat.

Frissoses havien escoltat la crida anònima que el record havia tingut somort. Camins ignorats i oblidats eren ara destins de llibertat.

Pel bosc, estols de joves voleiaven llargues faldilles al vent. La jove nissaga sumava saviesa i ardidesa. Sota la mirada de l'òliba, avançaven decidides brandant les escombres que sumàriament varen voler cremar.

La trobada tenia un únic punt a debatre. Mai més acotar el cap. Retornant des de les ombres, acompanyades del somriure de la lluna, renaixien des de les cendres.

Ja no fugirien més del dit acusador, no dansarien mai més en clots amagats ni amagatalls recòndits.

Ara, a pas decidit, avançaven. Les rebrien en davallada els murs empedrats dels costeruts carrers.

Ara eren reflex lluent de flama de vida. Les ànimes no s'havien perdut, ni ofegades en la mar de fons, ni empolsegades en baguls entre teranyines a les golfes del passat.

Ara ja no tenen por. Tornen amb el somriure que inútilment volgueren cremar. Ara, els udols de la intolerància són els que ressonen apagats entre comes i fondals. Perquè, ara, el que baixa des de les muntanyes és un crit de llibertat que el vent escola acaronant les branques des dels cims fins a les valls.

Els núvols retallarien les siluetes de les descendents de les bruixes que de nou s'enlairarien amb vestits virolats. Recolliran les essències de la natura per guarir-nos-en d'ignoràncies i de por.

S'ha acabat el dol. Ara són nissaga reviscolada, les indeturables filles de les ànimes que varen voler cremar.

2N PREMI
(ex aequo)

Plou i fa sol

Per Andrea Comajuncosas Silva

Els hiverns a la Vall d'Aiguanegra eren molt durs. Gairebé tant com la infantesa de la Matilda. Filla de Can Guerau del poble de Bellsolà, la Matilda tenia els cabells de la seva mare: gruixuts i enrinxolats, brillants, de color mel. La seva mare va emmalaltir i, abans de morir, va demanar una cosa molt estranya a la seva filla: "agafa les tisores d'escorxar conills i talla'm la cabellera. Pentina-la quan tinguis por o estiguis desesperada i jo t'ajudaré. Al damunt de la llar de foc hi ha la meva pinta, feta de banya de cérvol. La meva cabellera és màgica, com la de totes les dones de la família. Recorda això, Matilda. I recorda que t'estimaré sempre, sempre".

La Matilda tenia dotze anys i només tenia un amic: el Cintet de Cal Torrent, el fill del moliner. Era dos anys més petit que la Matilda, un marrec que sempre anava mig emblanquinat de farina. En els comentaris de son pare, el Cintet ja notava que no li agradava que parlés amb la Matilda. Que si és una nena que bruteja. Que si mira quines espardenyes tan velles que porta... Al cap d'uns anys, el Cintet ho va entendre tot: tenia por que el seu hereu, el que havia de ser moliner de Cal Torrent, festegés la Matilda. I el Cintet també va entendre que no es pot lluitar contra el destí.

Havien passat set anys. Era el mes de juny del 1619. S'apropava la nit del solstici, i de camí al safareig, la Matilda anava recollint herbes remeieres. Discretament, les anava posant al fons del cossi de la roba bruta. Ara una mica de pericó, branquetes florides de romaní, berbena, sàlvia i artemisa, ruda i espígol... Son pare havia mort feia un parell d'anys, i la tia Dora, germana de la seva mare, l'havia ajudat molt. Era una dona especial. Coneixia els secrets de les herbes i les plantes, i havia compartit tot el seu coneixement amb la Matilda. Se sentia orgullosa d'aprendre tan ràpid, ja havia ajudat alguna partera i també a alguna dona que volia perdre el fill que portava al ventre. Feia rituals per allunyar la mala sort. I també conjurs d'amor. Algunes nits obria silenciosament la porta i se n'anava ves a saber on, guarnida amb una capa i un farcell, reclamada per algun malalt o alguna emergència. Des que el traginer havia dit que hi hauria una cacera de bruixes tenia molta por, una por fonda i atàvica que li eriçava la pell del clatell com si fos un gat atemorit.

Feia dies que la Matilda estava molt contenta, no podia amagar aquella mirada elèctrica cada cop que venia del safareig. Arribava cantussejant i amb les galtes enceses, baixava com un llamp els quatre graons del pati per estendre la bugada mentre li voleiava la faldilla bruta de farina.

Aquell amor li portaria molts problemes. Però qui pot aturar l'amor als dinou anys?

Algú va trucar a la porta, d'una manera que no feia presagiar res de bo. La taula ja estava parada per dinar. El traginer tenia raó: a fora, un carro ple de sacs amb dos homes armats i un comissari de la Inquisició. A la Matilda li van començar a tremolar les cames, algú m'ha denunciat? Allò era la cacera de bruixes! I si troben els farcellets de plantes que tinc a les golfes i tots els meus ungüents i talismans? Aquells homes van entrar al mas, i van començar a regirar-ho tot. Van pujar les escales d'una revolada, i des de les golfes va sentir com un cridava: Aquí hi ha les proves! Ho hem trobat! La Matilda va començar a plorar. Sabia què passaria: la portarien al mig de la plaça i, després d'un judici públic davant de tot el poble, la cremarien viva per bruixa. O la torturarien. O la penjarien de la forca.

Mentre baixaven les escales, la Matilda va tenir una intuïció i va agafar la pinta feta de banya de cérvol de la seva mare. "La cabellera... pentina-la... és màgica...".

—Tu, mala bèstia, ets la bruixa de Can Guerau!

Els dos homes anaven a agafar-la quan la Matilda va dir, amb una veu molt fonda: "marxeu ara i no torneu mai més o us maleiré a vosaltres i la vostra descendència!" A la cuina es va fer un silenci espès i nerviós. Els dos homenots van marxar del mas, però el comissari es va quedar parat, arraulit al costat de les escales. La Matilda va posar els ulls en blanc i va dir: "sí, jo soc la bruixa de Can Guerau! Conec les herbes i les estrelles i puc veure més enllà dels meus ulls. Per això sé que el moliner us ha fet venir per deu sacs de farina. Perquè sap que el Cintet i jo ens estimem com només es pot estimar una vegada a la vida!"

Bruuuuuuum! Un tro fortíssim va caure just després d'aquestes paraules, i va començar a ploure torrencialment. El comissari es va abalançar al damunt de la Matilda però ella va poder escapolir-se. Bruuuuuuuuum! La Matilda va mirar endavant i la porta del mas es va tancar de cop. La por es va dibuixar als ulls del comissari. Bruuuuuuuuuuum! Un gran llamp va il·luminar tota la cuina i va començar a ploure molt fort. Trons, llamps i vent, tot alhora. Bruuuuuuuuum! Els crits del comissari van quedar esmorteïts per la gran tempesta. La corda que portava a la cintura ara era una gran serp, que se li cargolava per les cames, el pit, els braços, el coll... Fins escanyar-lo. Bruuuuuum! Mentrestant, la Matilda es pentinava lentament la cabellera.

Va agafar quatre coses i va fugir. Caminava en silenci, cap al nord. Deixava enrere les seves arrels i el seu cor, trencat en mil bocins. Però tenia la força de la joventut i els coneixements ancestrals de les dones de la seva família per tirar endavant. Sense adonar-se'n, anava cantant una melodia: "mi-sol-fa-la... Plou i fa sol..."

PROMOCIÓ NADALENCA DE L'ASSOCIACIÓ DE COMERCIANTS DEL MUNICIPI DE SANT JOAN LES FONTS

*OBSEQUI ASSOCIACIÓ

PER A PODER OPTAR A AQUEST OBSEQUI S'HAURÀ DE PRESENTAR EL TIQUET QUE SORTIRÀ AL *SOROLL* AMB UNA COMPRA MÍNIMA DE 10€

RECOLLIDA OBSEQUI: ESTABLIMENTS ASSOCIATS

PROMOCIÓ VÀLIDA: DEL 20 DE DESEMBRE AL 10 GENER

*FINS A EXHAURIR EXISTÈNCIES!!!

Organitza: ADECF Associació de Comerciants del Municipi de Sant Joan Les Fonts

Col·labora: Ajuntament de Sant Joan Les Fonts · Generalitat de Catalunya

**Bones festes
i feliç any nou**

**Feliz Navidad
y Próspero Año Nuevo**

**Merry Christmas
and Happy New Year**

**Joyeux Noël
et bonne année**

**مع أطيب الأمنيات
بحلول العام الجديد**

**त्योहारों की बधाई एवं वर्ष
2020 के लिए शुभकामनाएं!**

**Crăciun fericit
și un An Nou ferici**

**З Різдвом і новим
роком**

ELS VIATGES D'EN QUIM
PER JOAQUIM FERRER

La regió de Kimberley (Austràlia)

El relat del meu viatge en solitari pel nord-oest d'Austràlia

Tot i haver visitat Australià en ocasions anteriors i haver recorregut gran part d'aquest país immens, hi ha una regió que em tenia intrigat i amb moltes ganes de veure-la: "Tres vegades més gran que Anglaterra i amb una població inferior als 40.000 habitants, la regió de Kimberley, repartida per tota la cantonada nord-occidental d'Austràlia, és una de les últimes fronteres del món salvatge. Aquí hi trobareu fauna prolífica, majestuosos canyons, forats de natació d'aigua dolça i diverses estances ramaderes, així com un dels grans viatges amb 4X4 d'Austràlia. Malgrat l'allunyament de la zona, també és un lloc de menjar fantàstic, allotjament de luxe, locals amables i una de les ciutats de platja més romàntiques de la Terra.».

El juny passat vaig decidir anar-hi tot sol i aquí teniu a grans trets el meu viatge:

Després de llargs vols des de Barcelona, vaig entrar a Austràlia per Darwin, capital del Territori del Nord, ciutat que ja coneixia de dues estades anteriors i on només vaig parar un dia per recuperar-me del jet-lag, fer el canvi de divisa i llogar un cotxe per fer un recorregut de 15 dies.

Vaig agafar la carretera nacional 1 (Stuart Highway) cap al sud i, a uns 120 km, em baig trobar amb la primera de les visites que tenia programades: el Parc Nacional Litchfield. Resseguint la carretera del parc vaig fer la primera parada per veure uns nius de termites enormes i, tot seguit, Florence Falls, una cascada espectacular enmig de la selva monsònica ideal per prendre un bany, i les Tolmer i Wangi Falls. Vaig sortir del parc per enfilar la carretera cap a Katherine, ciutat molt coneguda per les seves gorgues al riu del mateix nom, on vaig passar la nit.

L'endemà vaig agafar la carretera Victoria i vaig conduir uns 500 km fins a Kununurra, ja a l'estat d'Austràlia Occidental i la porta d'entrada oriental a la regió de Kimberley. Molt a prop s'hi troba el Parc Nacional Mirima, un lloc molt important per a la comunitat local, els Miriuwung, on vaig enfilar un sender per veure les formacions rocoses fascinants que es van dipositar fa uns 350 milions d'anys. Cal destacar que a Kimberley, un gran percentatge de la població són hereus dels antics aborígens.

Un matí vaig anar veure el llac Argyle, a uns 70 km de la ciutat, el segon llac d'aigua dolça mes gran del país. Es tracta d'un llac artificial, format per una represa que rega uns 150 km² de terreny agrícola.

Un capvespre també vaig pujar a l'anomenat Kelly's Knob, una muntanyeta prop de Kununurra, que ofereix unes belles vistes de la ciutat, la zona que irriga el riu Ord, el llac Kununurra i la gran roca amb forma de Buda adormit. És molt popular entre la gent que puja a veure la posta de sol.

Segueixo camí per l'anomenada "carretera del Gran Nord" i després d'uns 250 km, vaig parar un parell de dees al Camping Bungle Bungle, per visitar un altre dels punts forts del viatge: el Parc Nacional Purnululu (conegut popularment com the Bungles), Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO. Allà, i mitjançant un bus amb grans rodes i tracció 4x4, vam poder veure, 300 metres per sobre de les planes cobertes d'herba que les envolten, les cúpules de gres taronja i negre conegudes com a Bungle Bungle, un dels fets geològics més fascinants del món.

Una altra meravella del parc és l'anomenada Echidna Chasm, unes parets de congost de façana escarpada de fins a 200 m. d'alçada i amb prou feines 1 metre d'amplada en alguns llocs, que té uns colors extraordinaris.

En clarejar el dia, vaig deixar el càmping en direcció a Broome, a uns 800 km, la ciutat més important de Kimberley, amb 15.000 habitants i porta d'entrada occidental de la regió.

Haig de dir que, des que vaig deixar Darwin i un cop dins de la regió de Kimberley, el trànsit era baixíssim: només una dotzena de cotxes en direcció contrària cada 100 km; la majoria, gent de vacances amb vehicles 4X4 que remolcaven caravanes de grans dimensions, però també els enormes camions australians ("Road Train" o trens de la carretera), amb 2 o 3 remolcs. A la part posterior ja avisen que tenen una llargària de 50 m, fet que s'ha de tenir en compte a l'hora d'avançar-los.

La carretera està formada per quilòmetres i quilòmetres en línia recta, amb corbes molt suaus. Val a dir que em vaig trobar una gran quantitat de cangurs morts esclafats al mig o a les voreres de la carretera -en un tram de 100 km. vaig comptar-ne 15. Viatjar de nit resulta més perillós, ja que és quan els animals tenen més activitat. Per això, aquí els vehicles porten uns para-xocs enormes i reforçats.

Al llarg de centenars de quilòmetres, el paisatge està conformat per la sabana, una praderia dins d'un clima tropical. Et podies trobar arbres i arbusts dispersos, però sobretot hi predomina domina la vegetació herbàcia, amb petites muntanyes disperses i amb molts exemplars dels arbres coneguts com a baobabs.

Aquesta regió té dos estacions climàtiques ben diferenciades: l'època de pluges monsòniques (de novembre a març), amb molta calor i una humitat sufocant. En aquesta època gairebé tot s'inunda i una gran part del país queda incomunicat, ja que moltes carreteres secundàries queden tallades durant mesos. Així, al meu recorregut, vaig trobar moltes indicacions que avisaven que era zona inundable amb marques per conèixer l'alçada de l'aigua, de 1,50 a 2 metros. Durant l'època seca (d'abril a octubre) gairebé no plou, tot se seca i hi tenen lloc molts incendis naturals. El clima és molt agradable, sense humitat, amb uns 30 ºC de dia i entre els 8 o 10 ºC de nit. Per aquesta raó, és temporada turística alta i la zona està plena d'australians que viuen a las grans ciutats (Sydney, Melbourne, Adelaida i Perth), on és l'hivern. Agafen els vehicles 4X4 i unes caravanes enormes i van cap al nord.

AL LLARG DE CENTENARS DE QUILÒMETRES, EL PAISATGE ESTÀ CONFORMAT PER LA SABANA, UNA PRADERIA DINS D'UN CLIMA TROPICAL

Broome és una ciutat molt agradable, amb moltes zones enjardinades i, a causa del seu clima tropical, amb una vegetació exuberant. Es poden trobar molts hotels, ja que és un indret molt turístic, i té una de las platges amb més renom del món, la Cable Beach, on cada capvespre s'hii congrega una gran multitud per contemplar unes postes de sol extraordinàries.

Per conèixer la península Dampier i el Cape Leveque, als quals no s'hi pot accedir amb vehicles amb tracció a les 2 rodes, em vaig afegir a un grup que feien una estada de tres dies amb un gran autobús tot terreny. Allà vam visitar Beagle Bay, una petita comunitat d'aborígens, on hi ha l'església del Sagrat Cor, amb altar de closca de perla impressionant. A Cygnet Bay vam visitar una granja marina que produeix las famoses perles dels mars del sud i, finalment, vam anar al cap Leveque, conegut pels seus penya-segats de gres vermell i les seves aigües pures.

Des de Broome, vaig tornar a enfilar la mateixa carretera cap a Darwin i, de camí, vaig entrar a la petita població de Fitzroy Crossing, des d'on surt la carretera que porta al Parc Nacional Geikie Gorge, on vaig fer una caminada al llarg de la gorga que dona nom al parc i on, en poc tros, vaig veure uns 30 o 40 cangurs salvatges saltant com bojos. I després d'haver recorregut uns 700 km. vaig passar la nit a Halls Creek.

360 km més enllà, vaig tornar a fer parada a Kununurra, aquest cop per unirme a un grup per visitar un complex turístic molt important de la zona, El Questro: "Enmig del vast i antic paisatge de la regió de l'est de Kimberley d'Austràlia Occidental, s'ubica la bellesa natural indiscutible d'El Questro. El Questro és una destinació diferent aqualsevol altra i ofereix la llibertat d'explorar una de les darreres fronteres veritables d'Austràlia. Des de gorges profundes i majestuoses muntanyes fins a fonts termals, fangs, boscos tropicals i cascades, tot allò que ofereix Kimberley està situat a les 700.000 hectàrees de la propietat i és per això que diem que El Questro és el cor de Kimberley".

Vaig passar la darrera nit a una explotació agrària de turisme rural, la Mount Bundy Station, a uns 120 km. de Darwin, enmig d'una natura plena de vida salvatge. L'endemà, a primera hora del matí, em vaig dirigir cap al aeroport per agafar vol cap a Adelaida, on vaig passar la darrera setmana a casa d'un amic australià. I després, un nou llarg vol via Dubai i cap a casa.

No crec que en aquest escrit pugui reflectir prou bé les vivències que vaig tenir en aquet viatge, perquè a mi m'agraden molt aquets grans espais "verges", sense veure aglomeracions de gent i cotxes, preses, estrès... Tot i això, espero que aquesta immensa regió australiana us hagi agradat.

CULTURA
PER ANNA ESCARPANTER

La biblioteca Francesc Caula, un espai comunitari i alhora personal

Quina relació s'estableix entre aquest equipament municipal i les persones? Quin perfil determina les persones que en són usuàries? Què fa la biblioteca per Sant Joan?

La biblioteca: El lloc que està ple de llibres que narren històries però que a tu et demanen silenci. El lloc físic que et transporta a infinits indrets. El lloc de trobada pública i alhora també personal. És la biblioteca.

La biblioteca Francesc Caula de Sant Joan les Fonts és un equipament municipal cultural que posa a la vostra disposició els seus serveis. Per tal de conèixer els seus usuaris es va realitzar una enquesta. Entre les respostes obtingudes hi havia aquesta afirmació: «una comunitat sense cultura és una comunitat pobra» i continuava, «la lectura fa que la gent creixi com a persones».

Per a cadascú de nosaltres la biblioteca representa alguna cosa. Per a unes persones és el lloc en què una tarda al mes s'explica el contacontes. Per a altres, un espai de trobada, de descoberta, d'entreteniment... i per a unes altres representa un lloc tranquil per estudiar o per poder fer treballs en grup.

I és que, segons els resultats d'aquesta enquesta, durant el curs escolar és quan més freqüentem aquest servei. D'aquestes dades també n'extraiem el següent:

Un 81% són dones. Un 60% visita la biblioteca una vegada al mes. La majoria han vingut a retornar o a demanar un llibre en préstec o a acompanyar als seus fills o filles. Vora el 20% llegeixen un diari, una revista o consulten llibres. Aquesta dada és interessant, perquè la biblioteca va més enllà de ser només un lloc de pas per agafar un préstec. Entre altres activitats culturals han llegit llibres, escoltat música i han anat al cinema. La franja d'edat de la majoria de visitants és de 30 a 64 anys, seguida dels infants de 3 a 11 anys i dels joves d'11 a 17 anys.

Un 68.8% de les persones usuàries viuen a Sant Joan. La resta procedeixen de municipis propers: La Canya, Olot, Castellfollit, Montagut, La Pinya, però també de més llunyans, com ara Santa Pau de Segúries o Sant Joan les Abadesses.

Pel que fa al nivell d'estudis, la freqüenten persones amb llicenciatura o graduat universitari (27%), seguit d'estudis primaris i FP o graus mitjans (22.9%). Un 8% té un Màster o Doctorat.

Valoren molt positivament l'atenció del personal bibliotecari —la Cristina—, el tracte i la informació que facilita, la diversitat de llibres que ofereix, així com la senyalització, l'espai de lectura i l'accés a llibres i a pel·lícules de forma gratuïta.

Les activitats que s'hi realitzen també han tingut bona acceptació. Dins la programació infantil, es fa els Contacontes i també la "Supernit a la biblioteca", impulsada pel Club Super3 i la Generalitat de Catalunya. En aquest "Viu la tardor" (la programació trimestral santjoanenca) s'ha engegat una activitat per adults anomenada "Tertúlia entre llibres", que vol promoure la lectura dels llibres que es troben a la nostra biblioteca per part de persones vinculades al món de les lletres o bé al municipi.

Cal dir que aquesta activitat ha estat un èxit, ja que l'objectiu de fomentar la lectura s'ha acomplert: en aquesta primera tertúlia, celebrada el mes de novembre i dirigida per la Neus Verdaguer, es va comentar el desig de crear un Club de Lectura, fet que ha derivat en la creació d'una nova activitat.

La biblioteca Francesc Caula també contempla a la seva programació activitats de valor ètic, com ara la venda de llibres per a la Marató de TV3 o el lliurament de revistes descatalogades.

Òbviament, la relació que s'acaba establint entre la biblioteca i les persones és clarament personal i respon als diferents usos que cadascú fa d'aquest servei. Perquè una biblioteca va més enllà de l'espai de lectura. Crea vincles entre les persones, genera cultura i, en resum, crea identitats. Com diu una de les persones enquestades "la biblioteca, per a nosaltres, forma part del nostre dia a dia".

ENTREVISTA

Maria Vidal
alcaldessa de Sant Joan les Fonts

Maria Vidal Jodar (43 anys) és des del mes de juny la nova alcaldessa de Sant Joan les Fonts. Aquesta llicenciada en Història de l'Art i tècnica de Turisme i Cultura està casada amb Albert Masias i té dues filles, la Tura i la Marta. Treballadora incansable, passarà a la història del municipi com a la primera dona i primera begudenca en arribar a l'alcaldia.

Vostè ha estat durant molts anys tècnica de l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts. Creu que aquest bagatge l'ha permès conèixer millor el funcionament d'un ajuntament?
Crec que el saber no ocupa lloc i tenir aquesta experiència i aquest coneixement t'ajuda a entendre situacions que se't puguin presentar. En un ajuntament hi ha moltes àrees de treball diferents i saps la feina que hi ha darrere de cadascun dels projectes. En el meu cas, valoro molt positivament tenir aquest coneixement previ, perquè ja parteixes d'una visió global del teu municipi i coneixes les entitats, les persones, molta gent. Taambé és un repte perquè tens una visió com a tècnica, però ara estàs en una altra posició. Penso que és positiu i que val la pena aprofitar aquest coneixement. I que potser seria interessant que els polítics haguessin passat per la part tècnica i viceversa.

Per què va decidir fer un pas endavant i presentar la seva candidatura?
Sempre he estat una persona que he fet molt més d'allò que em tocava. Des de petita, sempre m'he involucrat molt: he format part de les comissions de festes de Begudà, he fet teatre, he estat voluntària en diverses activitats que anaven sortint... Jo m'estimo aquest municipi i m'agrada viure aquí, coneixes la gent i vols que estigui bé... Però no tenia cap aspiració política, perquè és una responsabilitat molt gran, ja que hi ha motles alegries però també moltes dificultats. Un dia em van fer la proposta seriosament i m'ho vaig pensar un temps llarg, valorant els pro i contres, perquè suposava fer un trencament total amb la meva vida. Fins que vaig dir: "I per què no?" Pensava en tot allò que podia aportar en positiu per tal que el municipi pogués anar avançant.

I ha canviat molt la seva vida?
En l'àmbit familiar, evidentment. Ara tinc molta més feina.

A casa la van animar?
Sí, des d'un bon principi. Tinc una bellíssima persona al meu costat que cosa que he fet a la vida, cosa que m'ha donat suport. I evidentment, en vam parlar i confiança cega... Fins i tot, durant la campanya electoral, va demanar vacances 15 dies perquè jo pogués estar allà on fos i no m'hagués de preocupar de res de casa. I ho vaig agrair molt, perquè una campanya electoral és duríssima.

A més, també és consellera comarcal de Cultura i Turisme
Sí, em van proposar de ser-hi pel bagatge que tinc en aquest àmbit i estic molt contenta perquè vaig demanar d'incorporar-hi Cultura, i així ha estat. És la primera vegada que el Consell Comarcal té una conselleria de Cultura. Perquè Turisme ja està molt ben representada per Turisme Garrotxa, aquesta entitat publicoprivada que ha seguit una línia molt coherent. Mantenir el nivell de qualitat en el treball i el nivell de responsabilitat amb la sostenibilitat territorial és un objectiu bàsic. I tot allò que puguem millorar, fantàstic, hem de seguir treballant en la direcció que s'està fent, que la gent del territori hi estigui a gust i aconseguir l'equilibri entre el habitants i els visitants. Sempre s'ha de treballar amb qualitat, de forma sostenible...

Com a alcaldessa, qui són els principals projectes per a la legislatura?
Sobretot, volem ser propers a la gent. Més que fer una gran infraestructura, perquè al municipi som uns afortunats i tenim molts serveis ja desenvolupats. Hem de treballar perquè tot això que tenim estigui més a l'abast, que el dia a dia de la gent sigui més fàcil. Que sentin l'Ajuntament més proper. És una línia dels petits detalls.

Com valora "Quedem a la plaça"?
De moment, molt bé. La gent del carrer et diu: "Quan vindreu a la meva plaça? Perquè tinc moltes coses a dir que vaig apuntant en una llista." I això sol vol dir que tenen ganes que hi vagis i quan hi vas és un clima molt agradable. Tots estem asseguts, formem part del mateix barri o del mateix municipi i podem parlant d'allò que més preocupa. Ens agradaria que no quedés només en un trobada en la qual només es diuen les mancances. Volem que ens ajudi a fer un projecte més gran, que és "Com volem el futur del nostre municipi".

Què significa per a vostè ser la primera dona alcaldessa de Sant Joan?
Aquesta va ser la primera pregunta que em van fer els periodistes, però la veritat és que no m'ho havia plantejat. Per a mi ja era tan important ser-ho, que no hi havia pensat. Després te n'adones que en tota la història del municipi ets la primera dona. Doncs endavant, és el que ha de ser i un dia o un altre havia de passar. Érem dels pocs municipis que les dues candidatures estaven encapçalades per dones i això s'ha de destacar. I més que haurien d'haver-n'hi. En aquest món de la política, quan et comences a moure i vas a reunions, veus que falten més dones.

Com li agradaria ser recordada?
Com una bona persona. Amb això en faig prou. Això m'ho va dir el president Puigdemont quan el vam anar a veure a Waterloo: "Que sempre et reconeguin com la persona que has de ser tota la vida". M'agradaria que sempre tinguin en mi una persona normal, que ha estat durant un temps alcaldessa, però que s'estima el seu poble, que camina per la Garrotxa, que li agrada l'art...

Què fa en el seu temps lliure?
M'agrada molt ballar, però ara no tinc hores. I faig una hora a la setmana de ioga. També m'agrada llegir, però això ja forma part del meu ADN. I mirem cinema en família. També m'agrada escriure, però tampoc tinc temps de fer-ho. I camino molt. A Sant Joan hi ha llocs molt bonics per fer-ho.

Com és Sant Joan per a vostè?
És un lloc amb moltes possibilitats. S'hi viu molt bé, però encara pot donar molt més de sí. A part que és la meva vida ara mateix i també la de la meva família. Són tres nuclis amb molta personalitat i és la primera vegada que un alcalde és originari de Begudà, perquè sempre han estat de Sant Joan.

ESCOLA MUNICIPAL
DE BELLES ARTS

L'Escola Municipal de Belles Arts de Sant Joan les Fonts: passat, present i futur

A finals dels anys 70 l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes de l'escola va tenir una idea: començar unes classes de dibuix per a nens i nenes. Fou per aquest motiu que van demanar al professor de dibuix si podia fer classes en horari no lectiu. Va ser durant l'any 1978, per la Festa del Roser, que es va fer l'acte fundacional de l'Escola Municipal de Belles Arts i l'endemà es va convocar el primer concurs de pintura ràpida, que encara perdura. Amb els anys, el nombre de matrícules va anar augmentant, així com també les matèries impartides i la seva tipologia. Durant aquest temps l'escola ha anat adquirint renom i ha esdevingut un pol d'atracció per a persones interessades en el coneixement de les arts, a més de presentar-se com un dels elements de dinamització cultural del municipi. En definitiva, durant aquests 41 anys d'existència aquesta escola ha esdevingut un referent cultural de Sant Joan les Fonts, així com de tota la comarca de la Garrotxa.

Al llarg de la seva història, l'escola ha passat per diferents estadis. En un primer moment va estar gestionada directament per uns professors que treballaven conjuntament amb l'ajuntament. Amb el temps es va formalitzar la gestió en forma de patronat. El 2012 es va crear l'Associació Cultural de Belles Arts de Sant Joan les Fonts. El 2016 va canviar la direcció de l'Associació i alguns integrats de la seva junta. Durant tot aquest temps, l'escola sempre ha estat vinculada estretament amb l'Ajuntament, ja que en els diferents patronats i associacions sempre hi ha hagut algun membre del consistori que n'ha format part. El mes de juliol de 2019 l'Associació es va dissoldre i en va agafar el relleu l'Ajuntament, per portar la gestió directa a través de la figura d'un dinamitzador.

Una nova etapa

Aquesta nova etapa va lligada també a la recuperació de l'antiga ubicació de l'escola: es deixen les dependències de la rectoria de l'església parroquial, antigament llar d'infants, i es tornar a ubicar als baixos de l'Ajuntament al carrer Sant Antoni. El canvi d'ubicació respon a les necessitats actuals manifestades pels propis veïns i veïnes del barri, els comerços del carrer i, de comú acord, amb la pràctica totalitat del professorat de l'escola.

És justament a partir d'aquest moment que l'escola inicia una nova etapa. Aquest passat viscut, el present en el que se segueixen impartint classes artístiques i les noves propostes de futur esdevenen el motor per seguir treballant en pro de la cultura i del coneixement de les arts.

El futur es treballa ja a partir d'un projecte elaborat per Raquel López, la nova directora de l'escola. Des de la seva incorporació, ha estat treballant en les noves instal·lacions, un espai que compta amb quatre aules, dos despatxos, magatzem i una sala d'exposicions per posar a disposició dels artistes que vulguin exposar les seves obres.

Entre els cursos i tallers que ja s'estan oferint, cal destacar el de Dibuix i Pintura per a la Mainada, tots els dimecres de 5 a 2/4 de 7 de la tarda, i el de Ceràmica per a Adults, cada dimarts de 6 a 8 del vespre. També s'ha fet una nova edició del Concurs de Postals Hivernals, amb quatre categories, des d'infantil a adults, en el que amb tècnica lliure, els participants han hagut de crear una postal al·lusiva a l'època de Nadal. El lliurament de premis tindrà lloc el proper 18 de desembre a la mateixa Escola.

Des de la direcció també s'estan estudiant quines són els diferents necessitats de la població, per oferir cursos, tallers i *workshops* a mida. Entre les noves ofertes, s'ha programat un taller d'Art i Equilibri Emocional a través de la Pintura i l'Expressió, que anirà a càrrec de Raquel Vidal Arandes, graduada superior en Belles Arts, Psicòloga i Psicoterapeuta.

A més, l'Espai Creatiu EMBA posa a disposició de totes aquelles persones que vulguin pintar i que no disposin de prou espai a casa, la possibilitat d'aprofitar les instal·lacions de l'escola per un preu simbòlic.

Els nou horaris de l'Escola de Belles Arts són:
Dilluns i dimecres, de 12 a 16 h.
Dimarts i dijous, de 16 a 20 h
Divendres, de 9 a 13 h (cada quinze dies)

HISTÒRIA
PER XAVIER VALERI

El motí dels consums de Sant Joan les Fonts (I part)

El 14 de novembre de 1893, gran part de la població de Sant Joan les Fonts va llençar-se al carrer. Van incendiar i ensorrar la casa de recapte de contribucions i van cremar l'escorxador. Van haver-hi enfrontaments amb els vigilants dels consums i una comissió d'obrers es va reunir amb l'alcalde, Ferran Domènech i Mulleras, propietari, entre d'altres, del masos Colom i can Xerbanda (*BOP-18/12/1885*), i li van exigir que replantegés l'impost dels Consums tal com havia estat acordat en els últims plens[1]. Una secció de la Guàrdia Civil d'Olot va detenir els cinc obrers que havien tingut la reunió amb l'alcalde però no van poder dominar el motí. Poc després, una companyia d'infanteria i una secció de cavalleria de la guarnició d'Olot van ocupar el poble. Els obrers van declarar una vaga total fins que els seus companys no fossin alliberats. Després de passar per davant del jutge, van ser alliberats[2]. La vaga va durar fins al 16 de novembre. En un primer moment, l'alcalde no va donar coneixement dels fets al Governador Civil. Tampoc el jutge d'Olot es va personar de seguida a instruir diligències[3]. El 22 de novembre la Guàrdia Civil i la tropa encara estaven al poble i els ànims de la gent estaven caldejats[4].

L'impost dels consums gravava els productes de primera necessitat. L'aplicava el venedor i el pagava el comprador final, com ara l'IVA. La Diputació calculava una suma del que consideraven que havia de pagar cada poble i n'exigia la recaptació, que servia per pagar la construcció d'obres públiques. Els ajuntaments subhastaven el cobrament de l'impost perquè un adjudicatari s'encarregués del recapte i reunís la suma i, a canvi, l'adjudicatari es quedava amb un percentatge. Els ajuntaments estaven autoritzats a imposar recàrrecs sobre els productes gravats de fins a un 100%. Els consums eren la principal font d'ingressos, tant de l'Estat com de les administracions locals. Es pot resumir que era com si ara l'IVA el cobrés l'ajuntament i partir d'un mínim exigit per l'Estat també apliqués el tipus. Era molt impopular perquè afectava la vida de la gent amb salari i perquè els propietaris, empresaris i comerciants, com podien, solien escapar-se de pagar-lo. L'impost dels consums va ser creat el 1845 i des de la seva creació va provocar amotinaments i revoltes, en ocasions sagnants, a tot Catalunya.

UNA SECCIÓ DE LA GUÀRDIA CIVIL D'OLOT VA DETENIR ELS CINC OBRERS QUE HAVIEN TINGUT LA REUNIÓ AMB L'ALCALDE PERÒ NO VAN PODER DOMINAR EL MOTÍ.

Abans de la revolta de Sant Joan, l'Ajuntament s'havia reunit, en ple, a la sala de l'Ajuntament Constitucional de Begudà. Una sala que estava dins del mas can Batista, al costat de l'actual plaça Major. Era el 10 de juny de 1892 i la reunió era per l'arrendament de la venda lliure de les espècies subjectes en el pagament de drets de consums: vi, cansalada, xai, cabrit, bou, vedella, oli, farina, fècules, aiguardent, licors, sabó, carbó i petroli. Van signar l'alcalde Josep Castellet Petit (director de la Sebastiana) i els regidors Josep Furcarà Funosas (propietari de terrenys als límits amb Castellfollit), Baudili Benet (propietari de Begudà), Joan Simon Mulleras (paperer de Rossinyol), Esteve Coderch Castañer (propietari a la zona de les Mulleres. Tenia cases a Olot) i Ferran Domènech Mulleras[5].

L'alcalde Josep Castellet havia substituït Jaume Parella Santaló, que havia presentat la dimissió, acceptada pel governador civil. Jaume Parella tenia una fleca al carrer Coca (actual Major de Santa Magdalena) i va formar part dels caps de família escollits per jurats populars el 1894 i el 1895. La dimissió s'havia fet efectiva el 21 de maig de 1892 quan ja feia uns mesos que Josep Furcarà feia les funcions d'alcalde accidental. Abans, Parella havia rellevat el secretari. Sant Joan les Fonts tenia 2.400 habitants, 17 botigues dedicades a la venda de queviures i un problema sobre com repartir i cobrar l'impost dels Consums.

El 8 d'octubre va tenir lloc un ple en el qual el nou alcalde Josep Castellet va agrair la feina del primer tinent d'alcalde, Josep Furcarà Funosas, que l'havia substituït durant la seva estada a Barcelona. Van decidir subhastar els consums referents a la carn. El 10 d'octubre van apujar l'impost per la matança del porc.

El 28 d'octubre va tenir lloc un ple per l'estudi dels mitjans per fer efectiu l'impost dels consums, que va ser presidit per l'alcalde accidental, Josep Furcarà Funosas, perquè l'alcalde, Josep Castellet, el 19 d'octubre havia presentat la dimissió per motius de salut. Al ple eren presents representants de la junta d'associats, que eren comerciants i productors afectats en el cobrament de l'impost. Llavors, assistien als plens les persones afectades pels acords. Per exemple, quan tractaven la contribució de les finques, hi anaven els propietaris, parlaven en el ple i se'ls anotava en un costat de l'acta. Un dels associats, anomenat Pere Palou (tenia una petita fàbrica de paper per a cigarretes a la Rompuda), va demanar la lectura de la comunicació de l'anul·lació de la subhasta de l'impost dels consums. Es tractava de subhastar el cobrament de l'impost perquè un concessionari especialitzat s'encarregués de cobrar-lo a canvi d'un percentatge. L'alcalde va fer llegir el reglament. Llavors, va parlar l'Esteve Oriol, propietari del celler Oriol. El 1882 el celler estava ubicat a ca l'Oriol, nom amb el qual encara es denominada la casa. Els cellers servien vi amb got i al taulell i venien queviures. L'Esteve Oriol va plantejar que si bé l'impost en sí mateix era odiós, encara ho era més la manera de repartir-lo. Va demanar que traguessin l'impost perquè era injust i tenia males conseqüències. L'alcalde li va respondre que tenia raó però que en plens anteriors ja s'havia aprovat tirar endavant l'impost i ja no es podia tornar enrere[6].

El regidor Ferran Domènech i Mulleras va avisar que tots els productes afectats pujaven i que l'aprovació podia provocar "turbulències". També va demanar que l'Ajuntament cobrés l'impost en comptes de donar el cobrament a un concessionari. L'alcalde va respondre que ho veia molt complicat perquè hi havia molts llocs per entrar al poble, i hi havia molts disseminats. Domènech li va contestar que la solució era fixar dues o tres vies de trànsit i que el districte es podia dividir en tres zones concèntriques.

Van aprovar-ho així i van establir els recàrrecs als productes. El 4 de novembre, el ple va escollir Ferran Domènech Mulleras com a nou alcalde. No era la primera vegada que Ferran Domènech afrontava una crisi. Set anys abans, havia estat l'alcalde que havia afrontat l'epidèmia del còlera. En un mes van morir el 5% dels veïns, sobretot mainada i vells. Va morir tanta gent que van haver de deixar d'enterrar al costat de l'església vella i van construir el cementiri actual.

Els regidors eren Josep Furcarà, Baudili Benet, Pere Hostalnou (tenia un celler al carrer de l'església) i Josep Vilà. El 9 de novembre Ferran Domènech va prendre possessió del càrrec. En el mateix ple van nomenar administrador de consums i vigilants de consums i van aprovar fer una casa de recapte al mig del poble i vigilar els ponts, les carreteres i els camins. Quatre dies després, la gent es va amotinar.

El 22 de novembre, la revista d'Olot, *El Eco de la Montaña*, va atribuir el motí a la necessitat de cobrir el dèficit que tenia l'Ajuntament, a la resistència dels més rics a pagar el que els havien assignat, a la mala administració del municipi i a les rivalitats de poble. La revista considera que el sistema més pràctic per cobrar els consums en els pobles petits "seria el dels encapçalaments parcials, si els tractants i els recol·lectors tinguessin bona fe". Com que no en tenien, van aconsellar millor l'arrendament a venda lliure que el del repartiment. La revista plantejava que a Sant Joan el moviment obrer era molt fort i estava molt ben organitzat.

El 26 de novembre van fer un ple. L'alcalde Ferran Domènech Mulleras va plantejar que s'havia vist obligat a suspendre l'acord d'imposició dels drets de consums per perill de desordre públic i que n'havia informat al governador civil i que havien hagut de demanar un préstec de 800 pessetes a l'administrador dels consums. També va informar que tenien la intenció de refer l'escorxador[7].

[1] *Origens del Moviment Obrer a Olot*. Joan Barnadas
[2] *Comarca-Leal*, 18 de novembre de 1892.
[3] *Diario de Gerona de Avisos y Noticias* (17/11/1892).
[4] *El Eco de la Montaña* (22/11/1892)
Llibre d'actes del Ple. 115 de 140. Unitat 12. Arxiu Comarcal de la Garrotxa. Digitalitzat. Xarxa d'arxius comarcals (XAC)
[6] ACGAX140-190-T2-12. C
[7] ACGAX140-190-T2-15

ENTREVISTA

Víctor Díaz i Xavier Dilmé

Nous directius de Ràdio Sant Joan

Parlem amb Xavier Dilmé, nou regidor de Comunicació i Imatge Corporativa, i amb Víctor Díaz, que acaba de ser anomenat director de Ràdio Sant Joan. Junts repassen la història de l'emissora municipal i fan una crida per aconseguir nous col·laboradors que tornin situar a RSJ al capdamunt de les emissores locals.

Victor, acabes de ser anomenat director de la Ràdio. Quina ha estat la teva relació amb ella?
VÍCTOR. Enguany, la Ràdio fa 30 anys. Doncs en porto 25 aquí. Tot i que la meva vessant és tècnica (porto 17 anys de tècnic informàtic a l'Ajuntament de Sant Joan), vaig estar fent un programa de música electrònica. I després he continuat de tècnic.. Sempre havia col·laborat amb Josep Roca, l'anterior director i regidor de Comunicació de l'Ajuntament.
XAVIER. Vam trobar que era la persona més encertada, perquè en Víctor hi està vinculat des de fa molts anys i amb en Josep Roca van crear programes innovadors que fins i tot han estat premiats.

La ràdio ha viscut diferents etapes...
X. Sí, en un moment teníem la graella plena: informatius, magazines, infantils, musicals, nocturns... Era espectacular, amb una gran participació de la gent.

Xavier, tu també vas començar aquí?
X. Sí, de fet la vam inaugurar nosaltres amb un dels primers programes, sota la direcció de Josep Maria Francino. Devia tenir 12 o 13 anys. Hi vaig estar molts anys fins que vaig anar a Barcelona a estudiar i vaig plegar.
V. Era una època en la qual no hi havia ni PlayStation, ni Internet... i ser voluntari de Ràdio Sant Joan era un luxe.
X. Cal tenir en compte que RSJ va ser de les primeres emissores municipals.

Com van ser aquells temps?
V. Va ser tot un luxe! Quan vam decidir tenir una programació pròpia i gravar continuïtat, ens ho havíem de fer tot amb cintes de vídeos VHS de vuit hores. Feies el programa en temps real i anaves gravant vuit hores de programa. I cada 8 hores havia de venir algú a canviar la cinta de vídeo. Després ja va arribar la informàtica i vam poder gravar amb l'ordinador. Cap a l'any 2000 vam tenir el pic gros, que fins i tot sortíem a l'EGM de les comarques gironines. Altres emissores es feien creus de l'èxit, però és que aquí posàvem temes de Camilo Sesto, Juan Pardo... cançons que ja no sortien enlloc més i triomfàvem.

Quin era l'abast de l'emissora?
V. Nosaltres hem abastat sempre la Garrotxa, depenent del repetidor, que són uns 60.000 habitants. Cap al 2005 tothom tenia sintonitzada RSJ. Pensa que no hi havia Spotify i era l'única ràdio amb un bon fil musical. Quan vam tenir l'ordinador, que ja podíem fer llistes de més 5.000 cançons, ja va ser un luxe, perquè gravar les cintes de vídeo era una odissea.

Quants premis vau arribar a guanyar?
V. Cap al 2010, quan Josep Roca va començar de director, vam decidir fer formats innovadors. Com "El club de les oportunitats", un programa en el qual posaves en contacte gent que buscava feina i empreses amb ofertes de treball. Aquest va guanyar un premi Ràdio Associació de Catalunya i, l'any següent, emissores com RAC i Catalunya Ràdio ja emetien programes de característiques similars. A "Solituds" entrevistàvem persones que vivien soles (jubilats, un pastor, un mossèn...) i vam aconseguir un altre premi Ràdio Associació de Catalunya, un de Comunicació Local de Diputació de Barcelona i el Carles Rahola de Comunicació Local del Col·legi de Periodistes de Girona. La gent no s'adonava de la feina que hi havia darrere els programes, perquè hi havia pocs mitjans.
X. Allà on no arribaven els mitjans, ho solucionàvem amb ganes.

D'aquí han sortit professionals reconegut
X. Sí, aquí van començar, per exemple, Estela Busoms (Catalunya Ràdio); Anna Diago (responsable de Comunicació de l'Ajuntament d'Olot); Clara Sànchez Castro, que té un llarg recorregut; Neus Asín (Ràdio Olot)... Fins i tot, Josep Roca va presentar el programa de TV3 *12 punts* i el cap de programes de RAC el va venir fitxar...
V. Aquesta ràdio ha estat una bona cantera. També tenim en Gerard Puigdemont, que cada dissabte fa els informatius, i ara ha fitxat per a Olot TV.

Ara comença una nova etapa. Quin són els vostres objectius?
X. Un dels problemes que tenim és que en l'àmbit tecnològic ha anat perdent potència de senyal i ja no arriba tan lluny, perquè l'espai radioelèctric està més brut amb les Wi-Fi, WiMax, etc. Hauríem de sortir amb molta més potència perquè l'espectre està molt més ple. Per això volen fer la transformació digital i començar a emetre per internet sense perdre la FM. També estem treballant per desenvolupar un portal a la carta i voldríem emetre la senyals de vídeo per YouTube, per exemple, perquè la gent pugui veure qui està parlant.
Però sobretot ens calen col·laboradors que estiguin engrescats, que tinguin ganes de fer nous programes, perquè estem totalment oberts a crear nous formats. Es poden fer tantes coses: programes de videojocs, tertúlies, monogràfics de diferents estils musicals, conta contes... tenim moltes ganes i il·lusió! Amb la transformació digital, el ventall es pot obrir moltíssim. Volem parlar amb les escoles i els instituts perquè la mainada pugui fer extraescolars, tallers o pràctiques... Qualsevol jove que vulgui fer periodisme, dedicar-se a la ràdio o si vol ser tècnic d'àudio, trobarà obertes les portes de RSJ.
V. Però a canvi, tens camp obert per fer allò que vulguis. A més, ara tot va "a la carta", ja sigui ràdio o TV. Un avantatge que tenim és que el manteniment és mínim, perquè les instal·lacions i el repetidor són de l'Ajuntament, i els equips funcionen. Cal que la gent s'engresqui, perquè no se n'adona de tot el que es pot fer en una emissora municipal. Penseu que la ràdio local és la base, la cantera. Això sí, aquí mai no ha cobrat ningú, sempre ha estat voluntariat i volem que segueixi essent així.

Si algú està interessat o té una idea al cap, què ha de fer?
X. Només ha d'enviar un correu electrònic a radio@santjoanlesfonts.cat o trucar a l'Ajuntament. També volem que la ràdio sigui un canal de comunicació local, indispensable per estar informat de les notícies del municipi. Es poden retransmetre partits, plens, l'agenda, actes, sessions... la pota digital ens pot obrir molts camins. Aquesta seria l'ambició. Volem fer d'enllaç amb tota la part de Comunicació de l'Ajuntament, perquè ja tenim les xarxes socials, la relació amb els mitjans... doncs això va lligat.

Ara que heu arribat al 30è aniversari, com teniu previst celebrar-ho?
X. El 30 aniversari ha estat just ara, el 29 de novembre, però hem decidit ajuntar la celebració amb la festa anual de l'emissora, més endavant. L'hem d'acabar de dissenyar, buscar els col·laboradors, hem anat contactant amb històrics i la gent té ganes, li fa il·lusió de participar-hi. Volem buscar la cantera!

ENTREVISTA

Joan Font

“Quan les plantes estan fotudes, si fas una bona podada i els regues bé, tornen a arrencar”

Joan Font (72) va néixer a Mieres, però fa més de mig segle que viu al nucli de Sant Joan les Fonts, després de passar per Begudà. Casat amb la Joana Güell i pare d’en Marc, fa més de 20 anys que treballa un tros de terra ple de bardisses davant de casa seva, que ha convertit en un jardí preciós. Tot per amor a l’art i a la natura.

Com se li va acudir la idea de començar a remenar?
A l’estiu arribava a casa a mitja tarda, ho veia tot ple d’herbes i jo, que vinc de pagès i sé fer totes les feines, vaig pensar: “Aquí tens aquest lloc que està abandonat i ningú no et dirà res”. Primer vaig començar a tallar bardisses. La gent es pensava que hi havia tot un món, però les vaig tallar totes en dues setmanes. Llavors es va començar a veure la porqueria que havia acumulada (palets i tot), i em vaig engrescar a netejar i anar netejant. Després vaig plantar algun arbre i així, de mica en mica, cada cop hi passava més temps. I fins aquí hem arribat!

Perquè vostè no n’és el propietari. Qui té la propietat del terreny?
El terreny és de Cabrafiga, l’amo del bosc, però com que hi ha el rec... del rec cap a aquí ja el van donar com per perdut. Llavors em vaig jubilar i encara tenia més temps, i vaig seguir remenant, plantant arbres, la gent em donava plantes i tot aquest temps he anat remenant per aquí.

D’on li venen els coneixements de jardineria?
Jo vaig néixer a pagès. I la gent de pagès sap fer de tot: segar, tallar arbres, llaurar, plantar l’hort... Per a mi és una distracció. Una cosa quan la fas a gust... és com aquell que va a jugar a cartes cada dia, doncs jo vaig cap al tros. Aquesta és la meva distracció.

El resultat és molt maco. Ja tenia alguna idea preconcebuda o ha anat sortint així?
No, sempre he anat a la muntanya a caminar, però ara que sóc jubilat anem a voltar molt pels Pirineus, per França... i per allà veus jardins i penses: “Quin jardí més ben arreglat!”. A França és molt habitual que els jubilats arreglin coses, no és només aquí. I a vegades anava a vegades a Can Sis Rals, a Argelaguer, a veure el camp de cabanes que va fer Josep Pujiula, en Garrell.

D’on treu les plantes i els arbres?
Hi ha moltes plantes que les tenia al jardí de casa, se’m van anar fent grosses i ja no hi cabien. Així que les vaig tallar pel mig i vaig tornar a plantar-les allà. I ara n’han sortir dues més. Les plomes (*cortaderia selloana*) les vaig portar de ca la sogra, que vivia a la Pinya. Allà jo conreava l’hort des que em vaig casar... A més, la gent me n’ha donat moltes. Et porten un ram que sembla mort, trec el test i el planto, el podo ben podat i el ram tornen a arrencar. Quan les plantes estan fotudes, si li fas una bona podada i les regues bé, torna a arrencar. Només que tinguin una mica de vida, ja arrenquen. Si tu plantes una planta en un lloc que no li agrada, la planta es va morint. Per això hi ha molta gent que les compra i es moren i les han de llençar.

S’hi dedica cada dia?
Sí, gairebé hi treballo cada dia. I si no tragino, cada dia hi vaig a fer el volt i a passejar amb el gos. El fet és que hi volto sempre.

Ve algú a ajudar-lo?
No, no, m’ho faig jo. Ara hi ha un veí que també s’ha jubilat, en Cuche, que em va ajudar a tallar un arbre, que era sec. Si hi ha alguna cosa així, sí que m’ajuden, però en general, el dia a dia, m’ho faig sol.

Hi passeja gent?
A l’estiu, sí. A l’estiu hi ha flors i el jardí queda molt maco. A vegades ve mainada a seure al banc. I si traguessin les pedres grosses de dalt i ho netegessin tot, es podria fer un caminet per la vora del rec... Les vegades que he pensat: “si això fos teu, cridaria una pala i les faria treure”, perquè una pala mitjana en dues o tres hores t’ho arregla tot.

Què diu la família?
Quan no saben on sóc, ja saben on trobar-me.

És clar, a la primavera a i a l’estiu té més feina...
Ara he podat i ja no cal tocar res més. A l’hivern, quan fa fred, tot això es gela i quasi no marxa. A més, aquest és un racó és molt obac. En canvi, a l’estiu és molt maco: el rec és ple d’avellaners i quan fa aquella calor aclaparadora, s’hi està molt bé. Quan arribi la primavera trauré herba, passaré el motocultor i plantaré flors. A vegades compro un sobre de flors, però caminant trobo esqueixos i si els saps fer viure, viuen.

Hi ha alguna planta que li agradi especialment?
Aquella que li diuen *laurus prunus*, perquè la pots podar i donar forma. Els desmais també m’agrada, però no duren pas gaire

Espera que algú agafi el relleu?
Quan jo ja no pugui, espero que algú se’n pugui cuidar, però a les noves generacions no els agrada massa treballar el camp.

A part de la jardineria, què fa al seu temps lliure?
Tinc l’hort i m’agrada anar a caminar. També sé fer de llauner i sé soldar. I a casa tinc una mica de taller i m’hi passo l’estona per allà.

ENTREVISTA
JOAN LLOP, PRESIDENT
MIQUEL BATLLE, TRESORER
XAVIER ALONSO, SECRETARI

La nova junta del CPS

El 13 de setembre van tenir lloc les eleccions per escollir la nova junta del Club Poliesportiu Santjoanenc (CPS) que van guanyar la candidatura encapçalada per Joan Llop. Entrevistem els integrants de la nova junta sobre els plans que tenen per a l'entitat esportiva més important del municipi.

Què us va fer decidir presentar-vos a les eleccions del CPS?
JOAN. Darrerament, el Club estava dirigit per una gestora, perquè no s'havia presentat ningú a les anteriors eleccions. I vam creure que el Club necessitava tornar a tenir una junta.
MIQUEL. Sí, una junta amb caràcter propi, forta, que defensés els interessos dels socis i de les seccions. I crèiem que tenim idees prou interessant per modernitzar el club.
XAVIER. Aquest és un projecte dels socis, construït després de parlar amb molts d'ells.

Quines són aquestes idees?
XAVIER. A la candidatura vam presentar deu propostes, com la millora organitzativa del gimnàs, crear la figura d'un conserge, millorar els vestidors de la piscina que estan molt antiquats, la professionalització de les seccions a través de la figura d'un coordinador i, sobretot, un bon pla de manteniment i neteja, ja que les instal·lacions han crescut molt, hi ha més despesa i més feina. A més, s'ha creat una nova secció de muntanya per potenciar les caminades per la zona i les sortides en BTT.

Quants socis sou actualment?
J. Aproximadament, 924. És a dir que podem dir que agafem el 30% de la població de Sant Joan.

Quina són les principals reivindicacions dels socis?
M. En general, que la piscina estigui en condicions, que el manteniment estigui ben fet, que la gent no es coli sense pagar...
X. La piscina és l'equipament que acull més gent, entre 180 i 200 socis diàriament a l'estiu. Al paddle també tenim molta gent.
J. El gimnàs ja funcionava però ara l'estem potenciant també.

Quina era la vostra relació amb el Club?
J. A part de ser soci, vaig ser delegat de natació durant 12 anys i vaig tenir cura del pavelló durant 3 anys. Sempre hi hem estat vinculats.
M. Jo he passat per totes les seccions. De petit havia jugat a futbol, faig natació i fa quatre anys que estic a la junta de la secció, havia jugat a basquet... I vaig estar treballant 2 anys i mig anys a les oficines.
X. Del 1998 al 2006, havia estat a la junta com a tresorer. També col·laborava amb la Marxa Santjoanenca, que se celebra des de fa 14 anys per Divendres Sant, l'única activitat de muntanya que s'hi organitzava. Ara volem potenciar aquesta àrea i estem programant sortides més populars, més petites, perquè vingui més gent del poble i s'aficionin a caminar per aquestes rodalies. També volem fer sortides de muntanya. A veure si la gent s'hi anima!

Com us organitzeu? Com és el vostre dia a dia a la junta?
J. Som tres i podem treballar els temes conjuntament. De moment el bon rotllo i la col·laboració és molt bona. Tots tenim ganes de treballar, que és el que cal. Jo, que estic jubilat estic més a les tardes.
M. Jo sóc el que treballo i condiciono els horaris. Ens trobem 3 cops a la setmana els matins, perquè hi ha molta feina per fer. Però en un moment o un altre sempre acabes passant.

Quant paguen els socis?
M. Ara mateix el soci individual paga 77 euros l'any i el familiar (parella), 94. Els fills fins a 6 anys no paguen i de 7 a 17 anys paguen només 28 euros l'any. A part, un membre adult ha de pagar una única matrícula que costa 105 euros.
X. Són tarifes molt econòmiques!

Més enllà de l'esport, quines són els principals activitats socials?
M. Es fa la quina, la Festa del Soci amb la banyada nocturna, la Marxa Santjoanenca i també hi ha un torneig de futbol, el "Memorial Martí Soy", que va ser una persona que va treballar molt pel futbol a Sant Joan.

Quin són els orígens del Club?
X. El club es va fundar amb la construcció de la piscina i, segons els estatuts, la natació és l'esport principal. El futbol ja existia i s'hi va integrar. El basquet es jugava a la pista de les monges, però quan es va construir el pavelló el 1983 va venir cap aquí.
M. També hi havia hagut la secció de tennis i la de tennis taula, salvament i socorrisme, però són seccions que al final ha desaparegut.
J. Hi ha hagut seccions amb més recorregut i d'altres que no n'han tingut tant. Al final el que té més tirada és la natació, el futbol que és l'esport socialment implantat aquí al poble, mentre que el bàsquet és molt popular a Sant Joan i sempre s'ha practicat. El pavelló va ser dels primers de la comarca per poder practicar bàsquet i es va crear amb la condició que durant l'horari escolar no s'hi podia fer cap activitat. Es va fer per a les escoles.

Com es finança?
M. És una entitat privada sense ànim de lucre que ocupa unes instal·lacions municipals. El Club gestiona de manera indefinida aquestes instal·lacions. Per tant, a part dels ingressos generats pels socis o de la concessió del bar, per exemple, també hi ha una subvenció per part de l'Ajuntament.

Quants socis entren diàriament?
M. D'entrenaments, cada dia, passen uns 80 nanos al dia, tant de bàsquet com de futbol. Hem de sumar els socis que van al gimnàs, que són una trentena i ara hem pres unes iniciatives perquè siguin molts més.

Quin tipus d'iniciatives?
M. A partir de desembre, hi haurà servei de monitor. Fins ara era un gimnàs obert, amb màquines i vam veure que molts socis no venien perquè no les sabien utilitzar o les utilitzen de forma incorrecta. A més, a través de la potenciació de l'àrea social volem que la gent se senti part del club.
J. El monitor podrà fer programes personalitzats. I a partir de gener començarem amb els activitats dirigides. Al final es donar un bon servei al soci, que hi estigui a gust i mirar de créixer fins als 1000 socis.
X. El monitor et pot guiar i tothom pot treure coses positives. Volem que la gent pugui sentir-se a gust i que aconsegueixi els seus objectius.

Quines seran les noves tarifes del gimnàs?
M. A partir de febrer, els socis que van al gimnàs pagaran 6 euros al mes i els no socis, 25 euros al mes. Per tant, és interessant fer-se soci, perquè a part de la piscina, hi ha descompte en paddle i en les altres seccions.
X. El soci té un descompte en totes les activitats de pagament.
J. Les activitats dirigides no estan incloses. S'hauran de pagar a part.

Voleu afegir alguna cosa?
J. Que vinguin al gimnàs ara que hi ha l'oportunitat de tenir un monitor de manera gratuïta durant els mesos de desembre i gener
X. Animar la gent vingui a les excursions, que són per a tothom. I que estem oberts als suggeriments per visitar noves destinacions de muntanya.
M. Qualsevol soci que tingui una inquietud o un suggeriment per millorar que ens ho digui, estem a la seva disposició.

El pregó de les festes de Sant Joan les Fonts

21 de juny de 2019
A càrrec de la secció de bàsquet del Club Poliesportiu Santjoanenc

Alcaldessa, regidors, senyors de la Comissió de Festes i santjoanencs i santjoanenques, bona tarda a tothom,

La veritat és que no ens esperàvem la petició de la Comissió de Festes per fer el pregó d'aquest any. Normalment, el pregoner és una persona que ha destacat pel seu perfil humà i que és un referent al nostre poble. Recordem els més recents: Jordi Feu, Josep Granados, Albert Bramon i, més enrere, Lluís Vila, Francisco Arcos o Albert Nonell, i personatges més mediàtics, com Xavier Grasset, el 2004.

En aquest cas, i si no em falla la memòria, és la primera vegada que el pregó el fa una entitat del poble: la secció de bàsquet del Club Poliesportiu Santjoanenc.

Cal dir, doncs, que és un gran honor ser els pregoners d'aquesta Festa Major 2019.

Nosaltres som un grup de persones del municipi i de la comarca que col·laborem amb la secció. Enguany celebrem els 50 anys d'història i també milers de petites històries i vivències personals que cadascú ha aportat per fer créixer aquests esport en el nostre estimat poble.

Estem aquí en representació de prop de 700 persones que avui haurien d'estar fent aquest pregó. Aquesta és la quantitat d'esportistes que han practicat el bàsquet al llarg d'aquests 50 anys al nostre poble, si més no, els que tenim registrats...

En primer lloc, cal presentar els representants que estem aquí asseguts davant vostre: Xevi Sala, Simó Danés, Gemma Coromina, Josep Callís, Bet Morris, Cristina Pastor i, servidor, Josep Danés.

Intentarem explicar una mica com es va desenvolupar aquest esport al nostre poble: de molts és conegut que tot comença al pati de les monges, on les nenes d'aquell moment, les Dagas, Ferrés, Mercado, Maria Reixach... van començar a fer botar la pilota i acabar a la pista del CPS amb uns anys per emmarcar, al costat de jugadors com Guillem Sala, Baltasar Perarnau, Xevi Corcoy, Oscar Sánchez, Pere Cargol, assolint fites inimaginables anys enrere.

Aquest parlament d'avui vol ser un recorregut per tots aquests anys. Començarem per explicar els inicis d'aquest esport als EEUU per anar-nos acostant cap a casa nostra:

Els orígens de l'esport

El *basketball* fou ideat per un professor de gimnàstica de la Universitat de Springfield, anomenat Naismith. Diuen que, a les classes de gimnàstica, els alumnes s'avorrien molt i demanaven un entreteniment al professor.

El Dr. Naismith va pensar que calia cercar un exercici que, al marge de divertir, representés un esforç compensat de tot el cos. O sigui que, en definitiva, els en creava un de nou però distret.

Per dur a terme la seva idea, el professor va penjar un caixa de préssecs, segon diu la història. A una certa alçada i els alumnes havien d'introduir-hi una pilota. Naturalment, un noi penjat a dalt d'una escala s'encarregava d'anar traient la pilot del fons de la improvisada cistella... fins que la deurien foradar. Així va néixer un dels esports més populars dels que es practiquen arreu del món.

ALS INICIS, ELS EQUIPS EREN DE SET JUGADORS I EL CAMP TENIA LES DIMENSIONS DEL DE FUTBOL

Com acabem de veure, aquí van intervenir factors esmentats: la casualitat i la necessitat d'enginyar un exercici que no fos avorrit.

Si ens fixem en les professió del seu creador, observem que procedeix del món de la docència, amb la qual cosa no és gens estrany que el bàsquet sigui un esport practicat majoritàriament des de l'àmbit escolar, tenint com a màxim exponent els Estats Units, on la lliga universitària, la NCAA, és l'aparador dels futurs professionals i és seguida per milions d'espectadors.

El bàsquet arriba a Catalunya

Catalunya va ser la iniciadora de la introducció del basquetbol a Espanya. Era l'any 1921, quan un pare escolapi, el reverend Eusebi Millan, tornava a Barcelona després d'uns anys a Amèrica i duia la idea del nou esport, que es va practicar per primera vegada al pati de les Escoles Pies de Sant Antoni, a la Ronda del mateix nom.

El 1922 es va fundar a Barcelona el primer club català i espanyol: el Basquetbol Club Laietà (nom que corresponia a una de les tribus dels primers pobladors de l'antiga Barcino). El 1925 es constituïa també a Barcelona la Federació Espanyola i, tot seguit, la Catalana.

El primer partit es va celebrar entre els equips del Laietà i l'Europa, al camp d'aquest últim, al carrer de la Indústria, amb un resultat de 8 a 2 a favor de l'Europa. Als inicis, els equips eren de set jugadors i el camp tenia les dimensions del de futbol. Fins i tot posaven les cistelles damunt les porteries.

El primer equip de Sant Joan les Fonts

El bàsquet va començar a practicar-se a Sant Joan les Fonts el 1967, quan les germanes del col·legi de la Divina Pastora van improvisar, darrere del pati, una pista de terra amb dues cistelles i la germana Àngels Torras va formar un equip de noies que, entrenades per Quim Camps, van arribar a jugar durant dues temporades en l'àmbit comarcal, en el qual van tenir bàsicament com a grans rivals l'equip del Cor de Maria.

Aquestes noies pioneres del bàsquet van ser M. Àngels Bramon, Paquita Dagas, Angelina Ferrès, Margarida Ferrès, Sole Guàrdia, Maria Llongarriu, Montserrat Mercado, Anna Moliner, Anna Plana, Lourdes Puigvert i Maria Reixach. Passats aquests dos anys, a la congregació es van dedicar exclusivament al parvulari, fet que va provocar la desaparició de l'equip escolar i del basquet femení en general.

Cap a l'any 1971, un grup de joves que estudiaven a Olot, van formar el que

podria considerar-se el primer equip masculí del poble que, autoanomenats SEO (Santjoanencs Estudiants Olot) van jugar alguns partits en l'àmbit comarcal. Aquests nois van ser Albert Bramon, Josep Figueras, Mateu Lucas, Ariel Lozano, Pere Masmitjà, Jaume Rifà, Manel Ros i Xavier Sala.

El fet de no tenir estructures de club, aquest equip no va tenir continuïtat i a la temporada següent, la majoria de jugadors van haver d'anar a jugar a Olot. Així va tornar a desaparèixer el bàsquet de Sant Joan.

Uns anys més tard i gràcies a l'empenta d'un jove Albert Bramon, que va aconseguir engrescar un grup de nois del poble per continuar practicant l'esport de la cistella en l'única pista que existia a sant Joan, van començar a formar-se diversos equips infantils i de mini que, amb diferents noms (Orient Sant Joan, Atlètic Sant Joan, Els iniciats...) i entrenats pel mateix Albert, Xavier Sala i Pere Rifà, van competir en campionats comarcals.

Concretament, hi ha constància d'haver jugat a finals de la temporada 1974/75 un campionat escolar en què van participar l'Olot, Escola Pia A i B, Sant Roc i Sant Joan, així com la participació en els dues temporades següents a la festa del bàsquet olotí.

El 1976, i amb motiu de la inauguració de la nova escola Castanyer, es va deixar la pista de la Divina Pastora per passar a la de la Castanyer, en què es va recuperar el bàsquet femení. A càrrec de Joan Carles Gómez Camacho, aquest equip va aconseguir bons resultats al campionat comarcal i rellançà la seva pràctica entre les noies. Hi destacaven jugadores com ara Eva Guinó o Maria Jordà, que van arribar a jugar al sènior femení del Club Bàsquet Olot.

Creació de la secció de bàsquet del CPS

El 1977, el president del Club Poliesportiu Santjoanenc, Pere Reixach, va decidir crear la secció de bàsquet. Durant aquests anys es van formar més equips de base, un dels quals, l'entrenat per Joan Plantalech, va aconseguir guanyar diversos campionats comarcals que els va classificar per a les fases provincials amb bons resultats. D'aquí va sorgir el primer jugador santjoanenc en arribar a la Lliga ACB: Josep Cargol i Costa.

CAL DESTACAR PERE CARGOL, "EL GRAN CAPITÀ", QUE DURANT MÉS DE 25 ANYS VA DONAR UNA GRAN SOLIDESA A TOTS ELS EQUIPS I VA SER PRESENT EN QUASI TOTS ELS ÈXITS IMPORTANTS DEL CLUB

El 1983, ja sota la presidència de Josep Maria Anglada, el Club va inscriure el primer equip federat al campionat preinfantil provincial gironí, entrenat per Simon Danés, que va formar un grup de jugadors que serien la base dels futurs èxits del Club, com el campionat cadet, sota la direcció de Lluís Pujolar i Josep Galceran; el campionat juvenil de l'equip dirigit per Joan Plantalech o el subcampionat de Catalunya cadet disputat a Fraga, que va aconseguir l'equip entrenat pel mateix Simon amb el suport de Miquel Casals. D'aquest grup van destacar diversos jugadors: Xavier Cargol, que va debutar a l'ACB amb l'Areslux Granollers; Dani Sánchez-Castro, que va integrar les files de les categories inferior del Barça; Jaume Casademont, que va jugar la LEB amb el CB Vic; i Marc Bisbe, Marc Rodeja, Queco Rodeja i Jordi Aulinas, que van jugar la Copa Catalunya amb el B Adepaf de Figueres.

A part, cal destacar Pere Cargol, "el gran capità", que durant més de 25 anys va donar una gran solidesa a tots els equips i va ser present en quasi tots els èxits importants del Club.

El nou pavelló

La construcció del pavelló va permetre, a més de potenciar els equips de base, la creació del primer equip sènior masculí federat, tant per jugadors locals que havien tingut contacte des de feia temps amb el bàsquet com d'altres que no havien jugat mai a aquest esport. En un bon principi, els resultats van ser discrets, però amb treball a la pista i la gestió d'Enric Bru, Lluís Pujolar o Joan Coromines, que van millorar l'estructura de la secció. Es van aconseguir bon resultats ben aviat. Es van recuperar jugadors locals importants, com el ja anomenat Llorenç Guix o Josep Callís, i se n'incorporaren d'altres clubs, com Joan Almirall o Rafel Turró. A més també es va aconseguir la tornada de l'experimentat entrenador Xavier Sala.

A part del creixement dels equips, l nou pavelló va acollir el 1986 una fase de l'anomenat "Mundialet Passarelle" amb partits de les seccions dels Estats Units, França i les seccions gironines Llevant i Ponent.

El 1987 es va inscriure el primer equip federat femení, un cadet que seria el preludi dels equips femenins posteriors.

Crisi i remuntada del bàsquet a Sant Joan

Les directives presidides per Pere Reixach, Josep Maria Anglada i Joan Coromines van donar molt de suport a la secció de bàsquet i durant aquells anys van viure molts èxits esportius.

El 1995 però, amb l'entrada d'una nova junta, es va rebaixar aquest suport, fet que va provocar al bàsquet santjoanenc una crisi que va desembocar en la desaparició dels equips sèniors, que van marxar a jugar a l'Agrupació Esportiva La Canya, en la qual van tenir una gran acollida. Durant aquesta època, la feina de Simó Danés va ser clau per mantenir la base i el bàsquet a Sant Joan. No va ser fins l'any 2000, amb l'arribada de Josep Maria Danés a la presidència del Club, que es va tornar a apostar clarament pel bàsquet i va aportar els recursos necessaris per recuperar els equips sèniors i potenciar la secció.

Els bons resultats no van trigar a arribar i el mateix 2000, el sènior masculí, sota la direcció de Miguel Suárez, va guanyar el Campionat Territorial de Tercera B, que el va fer ascendir a la categoria. A més, també va quedar campió de Catalunya de la final a quatre, disputada a Sant Joan les Fonts. L'any següent, l'equip va

aconseguir el segon ascens consecutiu i va assolir per primera vegada a la història la Segona Catalana.

En el primer any a la nova categoria, l'equip, entrenat per Carles Garreta, va completar una bona temporada, tant de joc com de resultats. Aquest equip estava format per Perarnau, Grau, Casademont, Bisbe, Montoliu, J. Aulinas, R. Aulinas, P. Cargol, Q. Rodeja, M. Rodeja, Biones, Suárez, Corcó i Fernández.

Després del descens del sènior masculí territorial, va començar un període de transició al bàsquet santjoanenc, amb la formació de les noves generacions, tot destacant la feina d'Enric Gussinyer, que va formar un grup de jugadors que aconseguiren bons resultats en júnior, sub-21 i sènior, i en el qual van destacar jugadors com Guillem Sala o David González, que serien clau en els èxits futurs del Club.

La recuperació del bàsquet escolar

També va ser molt important la tasca de Gemma Coromina, que va aconseguir recuperar el bàsquet escolar i que va formar un equip en què destacava Albert Coderch, un jugador que va participar a la Lliga EBA amb el desaparegut Club Bàsquet Girona i que va competir amb la Universitat d'Orlando dels Estats Units. Aquest equip escolar va tenir continuïtat i, amb algunes incorporacions, es va inscriure al Campionat Provincial en categoria preinfantil, sota la direcció de Joan Plantalech i Adrià Danés, que van assolir l'any següent el títol de campió infantil gironí de nivell B.

DURANT AQUESTS 50 ANYS, HEM INTENTAT QUE ELS MÉS DE 700 JUGADORS QUE HAN PASSAT PEL CLUB GAUDISSIN DE L'ESPORT I ELS SEUS VALORS. HEM VOLGUT FER BONS JUGADORS I MILLORS PERSONES, I ENTENEM EL BÀSQUET COM A ESCOLA DE VIDA

El 2008 neix el Club Bàsquet Garrotxa, fruit de la unió del CB Besalú, l'Escola Pia, el Petit Plancó i el CPS, amb la voluntat de sumar esforços i la seva competitivitat. Després del jugar un any a Besalú, el CBGX torna a Sant Joan i sota la direcció de Xavier Sala guanya el campionat de Catalana i l'ascens a Segona categoria.

Els anys daurats

La temporada 2011-12 s'incorpora Xevi Corcoy, ex EBA, i l'equip aconsegueix el segons ascens consecutiu i es proclama campió de Catalunya de segona categoria. L'equip que va pujar i debutar a Primera Catalana estava integrat pe Miranda, Sala, Busquets, Corcoy, Marull, Puig de Vall, Vicente, Causa Díaz, Olives, Mas oliver, Martí i González.

Vindran els millors anys de bàsquet a Sant Joan i s'incorporen diferents jugadors americans: Devonte Thomas, Sequan Lawrence, Blake Burgess i Charles Ieee Balnes, provinents de diferents universitats americanes. Amb el temps ens vàrem convertir en experts gestors de tràsferts, altes i baixes internacionals i, fins i tot, gestors de traspassos, com en el cas de Blake, que va fitxar pel Puerto Sagunto.

Varen ser uns anys en què el nostre pavelló es quedava petit amb un afició extraordinària (grada jove), exemple d'entusiasme, imaginació i correcció.

Orgullosos de Sant Joan

Creiem que hem estat dignes representants del nostre poble i hem portat els eu nom amb orgull i dignitat a molts indrets del nostre país, sentint-nos a vegades més valorats a fora que per les institucions de la casa.

Durant aquests 50 anys, hem intentat que els més de 700 jugadors que han passat pel Club gaudissin de l'esport i els seus valors. Hem volgut fer bons jugadors i millors persones, i entenem el bàsquet com a escola de vida.

Aprofitem l'oportunitat per fer un prec al nostre Ajuntament. No és una època fàcil per a les associacions, clubs i entitats. Ajudeu-les, ajudeu-nos. Necessitem el vostre suport.

Acabem. Cal recordar-vos que el proper dissabte 29 hi hauran els actes de celebració dels 50 anys, als quals estem tots convidats i, com que un pregó és una crida, esbombar una notícia, nosaltres en volem esbombar dues:

—Visca els 50 anys de bàsquet a Sant Joan i molts més!
—Visca la Festa major!

Gràcies i bona nit

Records

Seguim buscant fotografies antigues —o no tan antigues— que sorprenguin, emocionin, ens facin viatjar en el temps, recordar, identificar i homenatjar persones, generacions o èpoques.

Comunió de Josep Falguera i la Montserrat (al voltant de 1959)

Comunió a Sant Joan les Fonts (1986)

Funció infantil al Pavelló (1987)

Alumnes escola Castanyer (1988)

Alumnes escola Castanyer (1989)

68 La
Santjoanenca